

Digitized by the Internet Archive
in 2016 with funding from
Boston Public Library

15 φ

דיא

שעהנע מרים

היסטאָרישע אָפּפּערעטטע מיט פּראָלאָג אונד עפילאָג

אין 4 אקטען

פֿאַן

יעקב גארדין

— מוזיק פאן מאגולעסקא. —

Die Schöne Mirjam

Historische Opperette in 4 Acten mit Prolog u. Epilog
von Jacob Gordin. — Musik von Moguleskue.

—
PODGÓRZE.

Eigentum und Verlag von Amkraut & Freund, Buchhandlung in Przemyśl.
Druck von S. L. Deutscher. — 1908.

פֿערזאָנען:

קעניג פֿערדינאַנד פֿאָן האַסטידען
איזאַבֿעֿלאַ זיינע פרוי
פֿעדראַ דע סעוילאַ, גענעראל
סעבאַסטיאַן, זיין זאָהן
דאָן מַעַנדווע, אייגענטימער פֿאָן עַמק האַרֿוֹם
מֶרֶס, זיינע טאָכטער
פאַטריקאַ גראַציע, אינקוויזיטאָר
גאַנעֿלאַ, זיין פערטרויטער
דאָן גֶאַזעֿע, סעוויכאָס דינער
יוֹאַנאַ, זיינע פרוי
פֿערנאַנדאַ מאַראַלעס, גאַווערנער פֿאָן סעגאַוויע
רוֹבין, דינער אין עַמק האַרֿוֹם
ריכטער
אַפֿיציער ביים קעניג
אַפֿיציערע, גראפֿען, וועכטער, מיליטער, פאלק.
אַרט דער האַנדלונג: קאַסטידיען.

פֿראָלאָג.

(פֿינסטערע צעלע אין דער אינקוויזיציאָן, אינסטרומענטע אויף דער וואַנד).

דאָן גראַציע, אמבראזיעס ריכטערס.

קאָהר: הייליגער פֿאַטער, מיר בעטען מיט אַ ריין האַרץ (נאָך געזאָגט).

גראַציע: מען זאל ברענגען דעם געפֿאַנגענעם (וועכטער ברענגען איהם).

פֿעדראַ דע סעווילא.

גראַציע: אונגליקליכער, ווייסטו וויא דיא געפֿינסט דיר אַצינד?

סעווילא: איך זעה אַ מינקלען קעלער, זעהר דונקלע מענשען, זעהר שרעק

ליכע מאַרטער אינסטרומענטע, איך קען מיר נישט ערקלערען ווער

זייט איהר? וואס פֿערלאַנגט איהר פון מיר? איך בין גענאָגען מיט

מיין רעגומענטער, געגען דען פֿינד פון קאסטיליען, ביא נאכט זענען

מיד אונגערנוארטעט איבערגעפֿאלען מאַסקירטע מענשען, אונ האָבען

מיד מיט גענואלט אַהער געבראַכט, וויא בין איך?

גראַציע: דיא ביזט אין געהיימען געריכט, איך פֿאַטריקא גראַציע האב

פֿעפּוילען דיר אַהער צו ברענגען.

סעווילא: דיא, פֿאַטריקא גראַציע! מין פֿערזעהנליכער פֿינד!

אמבראזיע: פֿאַטריקא גראַציע איז דער בעשיטצער פון אונזער רעליגיאָן!

גראַציע: מיד האט דיא הייליגע אינקוויזיציאָן פֿיר דיעזעס אַמט בעשטימט.

סעווילא: יעצט פֿערשטעה, איך שוין ווארים עס זענען אין דער לעצטען

ציט זאפּיעלע בעוואוסטע אונד אַנגעזעהענע לייטע פֿערשוואַנדען. —

די פֿאַטריקא גראַציע דער בעשיטצער דער הייליגען אינקוויזיציאָן?

גראַציע: יא איך! — אונגליקליכער, דיא ביזט בעשולדיגט דאס די האַסט

דיין לעבען לאנג נור דיא ראלט איינעם פֿראמען מאַנעם געשפּיעלט,

אין דער ווירקליכקייט האַסטו בעלאנגט צו איינעם אונבריינגען גלויבען

פון דען יודען! איזט עס וואהר? ויהסט דוא דיא מארסטער אינסטרו-
מנטער, דיעזע וינד אונזערע מיטעל מיט וועלכע מיר צווינגען זענען
פערברעכער דיא וואהרהייט צו געשטעהן, זאגע ביזטו איין פראמער
מאן (שווייט) פערדרא דע סעווילא די וועסט באלד אנפאנגען צו רעדען.

אמבראזיע: (ערשראקען) פערדרא דע סעווילא איזט עס? מיין גאט!

גראציע: וואס איזט?

אמבראזיע: איך דענק, זא איין בעריהמטער פערלדער וויא פערדרא דע
סעווילא זאל קיין פראמער זיין!

גראציע: פערדרא דע סעווילא, ווילסטו דיא וואהרהייט געשטעהן, אנט-
ווארפטע ביזטו יודע? אדער פון איין אנדערען גלויבען?

סעווילא: איך ווייס, דיא ווילסט איך זאל דיר דיא וואהרהייט נישט גע-
שטעהן, אום זאלסט האבען דיא מעגליכקייט מיך צו פייניגען אונ צו
מארטערן, זיין עס וועט דיר נישט געלונגען, איך וועל בעסער דיא
וואהרהייט זאגען, אום פיר דער וואהרהייט צו שטערבען, זא! פון
יודישע עלטערן שטאם איך ארויס, א יוד בין איך מיין קעכען זאגן,
מינע גאטזעליגע פרוי איז פון איין אנדערער רעליגיאן געווען, מיין
איינציגער זאהן וועלכער געפינט זיך היינט אין דער שולע איזט אויך
פון דערזעלבען רעליגיאן, אבער איך וואר איין געצוואונגענער דאצו —
אין געהיים בין איך געוועהן טרייא און איבערגעגעבען צו דעם גלויבען
פון מינע עקטערן, איך ווייס איך וועל יעצט צום טאדט פערזאנליכט
ווערען, דאס אבער קימערט מיך אס וועניגסטענס ווייל א יוד בין איך
געבוירען אונ א יוד וויל איך שטארבען.

גראציע: זיין מיין פריינד — זייא נישט זא איבעראייילט, דיא האסט נאך
פיעלע פראגען צו בעאנטווארטען, ווא איזט דיין ברודער פערנאנדא?
סעווילא: דיא וויסט וויא מיין פערלויבענער ברודער איזט?

גראציע: זא איך ווייס דיין ברודער פערנאנדא איזט דא געשטארבען מיט
א שרעקליכען טוידט, אבער וויר וואלען וויסען ווא זיין זאהן איזט, דוא
וויסט עס געוויס.

אמבראזיע: גאט ערפארמע דיר!

גראציע: (צו איינעם פון דיא ריכטער) דער יונגע ריכטער איזט מיר וואס
פערדעכטיגט (ווייזט אויף אמבראזיע).

ריכטער: ער איזט אַ זעהר מַרייַער דיענער פון אונזער הייליג מַריבונאַל, און איין אייפֿריגער ברידער — ער איזט אויף אַ גוטער אַרצט און נייע הילפֿע דארפֿען מיר זעהר אָפט האָבען!

גראציע: יודע! ווילסטו אַנטוואַרטען וואו יוד דיינ ברידערס ווהן בעפֿינדעט? ניין יודישער נאמען איזט איזראעל! דוא שוויינקסט? נאך איינע פֿראגע, ווייסטו ווא עס בעפֿינדעט יוד דער בעוואוסטע דאן מענדונע דיינ שוועסטערס מאן, וועלכער איזט מיט וויינער קליינען טאכטער פֿער-שוואנדען פון סענאטוי, וויא זענען אקע איבערגעגעבען דעם יודישען גלויבען, מיר ברויכען וויא!

סעווילא: דוא ברויכסט וויא? איך פֿערשטעה: אָבער זאלאנגע איך הערע וואס דיא רעדעסט וועל איך דיר אויף דיעזע פֿראגען ניקט בעאנט-ווארטען, איך וועל מיינע אונגליקליכע ברידער ניקט פֿערראטהען!
גראציע: דאן נעמט איהם אויף דעם מארטער טיש, ער וועט באַלד אַן-פאנגען צו רעדען.

ריכטער: פֿיליכט איזט בעסער מיט עטוואס לייכטערעם אַנצופאנגען, דען ער ווירד עס ניקט ערטראגען.

גראציע: יודען קענען אלעס ערטראגען. (גראציעס בעפעהל ווירד אויסגעפֿיהרט).
סעווילא: (שרייט) ד' ר' אל רחום וחנון! (ווערט שטיל).

אמבראזיע: (פֿיהלט ווין שמערץ) אָב דער מארטער ווירד פארטשענעצט ווערען, פֿערליערט דיא הייליגע אינקוויזיציאַן וויינע זעלע, פֿיליכט נויל דער יודע תשובה טהון און אלס פֿרומער מאן שטערבען!

גראציע: גענוג, מיר וועלן דעם יודע צייט געבען יוד צו בעוויינען און תשובה טהון, ברענגט איהם צו יוד ערמנוטערט איהם ער זאל מארגען ווידער קרעפטע האבען אונזערע ערפֿארשונג אויסצושטעהען. קומט ברידער! דיא הייליגע זיטצונג איזט געשלאסען. (אלעס אב מיט פאקלען עס ווירד דונקעל).

אמבראזיע: (ברענגט סעווילא צו זיך) איהר געמיינע לומפֿען באנדע!
סעווילא: (ערוואכט) ווער איז דא מיט מיר? מיינע קרעפטע פֿערלאזען מיך!
אמבראזיע: איך... דער אַרצט פון דעם מַריבונאַל — — — (שטיל) ראה ד' וַהבִּיטָה לְמִי עוֹלָלָתָ בְּהָ, זעה גאט און בעמראכט וועמען האסטו אַזוי געטוהן. (וויינט איבער איהם).

סעווילא: איך קען נישט פערשטעהן דיא רעדסט מיט אונזער הייליג לשון:
ווער ביזטו?

אמבראזיע: יהודי אנכי וד' הוא אלהי! ישראל נעה דערקענסט מיך נישט?
(דעקט אויף דיא מאסקע) וויא רופען מיך יוליאן אמבראזיע אבער מיין
ריכטיגער נאמען איזט ישראל איך בין דער איזראעל וועלכען וויא
ווען — איך בין דיין אונגליקליכען ברודערס וזהו.

סעווילא: ישראל מיין ברודערס וזהו ד' הוא האלהים!

אמבראזיע: יא אַנקעל פערנאנדא וואר מיין פאטער מיט פיעל מיה אונ
שרעק בין איך אהער געקומען, שטארק דיך מיר וועט פילייכט גע-
ליינען דיך צו רעטען, איך ווייס אלע געהיימע אייגענע און אויסגעגע.

סעווילא: ניין! איך פיהל דער טוידט קומט, לעבער ישראל, איך בעט
דיך עטוואס, מיין וזהו ווירד יעצט ערצויגען אין איין אנדערער שולע,
ער ווייסט נישט אב ער שטאמט פון יודען, ויין יעצטיגער נאמען איזט
סעבאסטיאן, ויין יודישער נאמען איזט עמאנועל, ווען ער וועט אלט
ווערען 25 יאהר, ענטדעקע איהם דיעזעס געהיימיניס, ערצעהלע איהם
פון מיין ליידען, און זאג איהם דאס מיין לעצטעס ווארט, מיין לעצטער
געדאנק וואר ער, סעבאסטיאן. (חלישט).

אמבראזיע: אבער קיעבער אַנקעל, וויא וועל איך איהם קענען איבער
ציינען?

סעווילא: ער טראגט אויף ויין האלז איין צערבראכענעס מעדאליאן, איך
האב איהם פיעלמאהל געזאגט, אז עס וועט קומען א צייט ווען דאס
מעדאליאן וועט ווערען גאנץ, דיא געהסט דאס (נעמט פון האלז) ווען דיא
וועקט דאס צוואמען ליינען מיט ויין מעדאליאן, וועט עס צוואמען
פילדען איין מגן דוד, איך שטארב, טייערער! לעבע וואהל! (שטארבט
אמבראזיע בעהאלט דאס מעדאליאן, וויינט).

(גראציע קומט שטיל מיט פאקעל אין דיא האנד).

גראציע: (אפארט) דיעזער יונגע מענש איזט מיר זא פערדעכטיגט מען
דארף זעהן וואס ער טוט (אמבראזיע ערבליקט איהם פערדעקט דאס געזיכט מיט
מאסקע) נון ברודער, וויא געהט עס דען יודען?

אמבראזיע: איהר וייט עס, הייליגער ברודער? דער יודע איזט שאהן
דארט אים הימעל!

גראציע : וואס! איין יודע אים הימקעל? אין דער העלע מיינסטו!
אמבראזיע : נוטער, הייליגער ברודער, דער יודע איזט אים הימקעל, אונ
דוא ווירקט באלד אין דער העלע זיין! (שטעכט איהם) פיר מין פאטער
אונ פיר מיינען אַנקעל (גראציע פאלט).

(פ א ר ה א נ ג.)

(צווישען-אקט שפיעלט מוזיק איין שפאנישען טרויערמארש ביז אויפצוג דעם I אקטעס).

I. אַרומ.

(איין גאס אין סעגנאווי, עס פאסירען מענער פרויען).

גיאזעפע, יואנאס.

גיאזעפע: איך זעה דיר, דאנקען גאט! מיר זענען נישט ארויס געקראכען
מיינע אויגען. 70 יאהר אַלט!

יואנא: דאן גיאזעפע לומפאציאן, דיא ווילסט זאגען 75 יאהר! אז דיא
מאכסט דיר מיט 5 יאהר קערצער דאס לעבען, מאכסטו מיר מיט 5
יאהר לענגער מיינע צרות! 75 יאהר ביזטו אַלט!

גיאזעפע: א יא 75 יאהר, אונג איך קוק נאך!

יואנא: טאקי א גרויס בריה'שקייט, קוקען!

גיאזעפע: יא, אבער פאר וואס קוקט אויף דיר געדער ווער עס געהט
דאך?

יואנא: נו, נו, נעם לעג יעדען ארויף א פלאכטער אויף דיא אויגען.

גיאזעפע: איך פארשטעה, דיא פארשטעקסט מיט א בליק, מיט א ווינק,

מיט א שמייכל מיט א חידור (שפאניער געהען פאראיבער) אט זעהסטו.

וויא ער ווארפט אויגען, וואס מיינט ער דאמיט?

יואנא: געה פרעג איהם!

גיאזעפע: אז איך געה פרעגען, איז ביא מיר איינס, צוויי אונג פערטיג -

אונג דוא ביזט געזאגטען פרעגען אונזער יונגען העררן דאן סעבאסטאן

דע סענוילא אויב מיר מענען אונזעג געהן, ביזטו געבליעבען אפער

צוויי שעה!

יואנא: וואזשע אונזער יונגער הערר איז ביא דיר אויף א שטעטל:

גיאזעפע: יא! א שטעטל מיט בלאים.

יואנא: ביזט משועג? ער איזט דאך מיר אזוי ווי א קינד, אונג איך איהם

אזוי וויא א מאמע!

גיאזעפע: פאר א קינד איז ער צו אלט, פאר א מאמע ביזטו צו יונג — מיט
10 יאהר צוריק, ווען ויין טאטע אונזער גוטער הערר, פערדרא דע סע-
וילא איז פלוצים נעלם געווארען, איז געביד געווען א רחמנות אצינד
אבער איז דער יתום שוין 22 יאהר אלט אזא יתום איז נישט א שפיליכען!
יואנא: איך זאל דיך פאלגען וואלט איך בעדארפט לעבען נאר צוליבע
דיר, קוקען נאר אויף דיר אין רעדען אויף נור מיט דיר.

גיאזעפע: טענה נישט א סוף! איך בין דיין געזעטצליכער מאן אין באהער-
שער דאן גיאזעפע! אהער געה! ביזט געווען ביי איהם? האסט איהם
געפֿרעגט, האט ער דיר ערלויבט צו געהן, וואס ביזטו דארט געזעסען?
יואנא: א אלטער שוטה ער האט מיך נישט געלאזט, ער האט מיך גע-
וואלט אויספֿרעגען, אויב איך ווייס נישט ווי מרים דע מענדלעך געפינט
ווי, ער איז דאך פֿערליעבט אין איהר איבער די אויערן!

גיאזעפע: געוואלט! — די האסט געוויס אלעס אויסגעפֿליידערט, אין אונז
אלע אוינגליקליך געמאכט, געוואלד פון וואנען קען ער מרים?
יואנא: ווען וי איז געווען ביי איהר מומע דאנע דע קארן האט ער זי אפֿט
געזעהען, אבער קום שוין מיר האבען נאך אזוי ווייט צו געהן.

גיאזעפע: דו הערסט! קום שוין, נאר אין דעם סימן האסטו...

יואנא: וואס פאר א סימן דארפסטו נאך?

גיאזעפע: האסט פֿערגעסען אז דארט טור מען נישט אריין געהן, און
א סימן (געשריאי) זשא זשא שוין באלד (פֿון אלע ווייטען לויפען מענער פרויע
קראנקע).

(קאהר אויפטריט).

אלע: דער הייליגער אמבראזיע געהט, דער גוטער פאטער קומט.

(אמבראזיע פערקליידעט אלס הייליגער).

אמבראזיע: גאט זענעט אייך מיינע ברידער (גיס אלע צו קושען איין בוך).

יואנא: (קישט דאס בוך) גיאזעפע מענטשט אויך קישען דאס בוך איך וועל דיר
דערנאך אויספֿשרן דיא ציין!

אמבראזיע: (צו דיא קראנקע) דיר גוטער ברודער האב איך געבראכט
א גראד, וויא איך דיר צוגעזאגט, קאך עס אויף בייא נאכט, טרינק

עם אויס און דעם דורך גוט איין — דא נעם אַ וואָלע צו דיין וואונד
וואש עם אויס ווא איך האב דיר געווינען און שפיר עם אן — און דיר
א פולקווער עם וועט דורך נישט מעהר פיבערן (אלע שטרעקען דיא הענד)
וואס. איהר בעט הילפע? נעמט אליין וויפיעל איהר דארפט (גוט ווא
א זעקעל מיט געלד) איך צעהל נישט וויפיעל מען גיט מיר, און איך וועל
נישט רעכנען וויפיעל מען נעמט ביא מיר צו, גאט דער אלעמעכטיגער
וואל איך אלע שימצען אונד זענען!

(ער געהט, קאמט צו גואזעפע שטיל וועהרענד)

גיאזעפע: דער סימן איז יצמ"כ הי"ב און דער ענפער איז כה"כ — הייליג
הייליג איז גאט דער פעלדדער פיעל איז די גאנצע וועלט מיט ווינע
הייליגקייט אמן. (אב).

אלע: (אכגעהענד) אונזער הייליגער, אונזער גוטער פאטער אמבראזיע! (אב)
גיאזעפע: איך האב דעם סימן (קוקט זיך אויס) חזיר דיר גוט אן יצמ"כ הי"ב
ביה"כ קום וועל איך דורך לערנען א גאנצען וועג.
יואנא: (וויעדערהאלט) יצמ"כ הי"ב לה"כ.

גיאזעפע: פערשטעהסטו דאס איז ראשי תיבות, יצמ"כ מאכט ד' צבאות
מלאכל הארץ בכבודו דאס דארפן מיר זאגען, און ענפערן וועט מען
אזן כה"כ דאס הייסט ברוך ה' בא בשם ד' (שפאניער געהען פארבייא)
קוק אויף מיר נישט אויף ווא אז נישט וועסטו פערנעסען דעם סימן!
יואנא: איך האב דעם סימן יצמ"כ הי"ב כה"כ (ביידע אב).

פערוואנדלונג.

(עמק הארויס בערג, צווישען דיא בערג פערבארגען א שוהל אויף דער שוהל)
א בארג צום געהען א געהיימע מיר צו עמק הארויס און א געהיימע טיר צו
דיא שוהל).

(רובין ויצט אויף א נידריגען בארג).

מרים: (זינגט אונטער די קאליסען).

בעפאהר איך פאנג אן צו דיר גרויסער גאט
דיט מיד און שיטץ מיד פון שאנד און שפאט.
איך געה מיר גאנץ אליין צווישען דיא בערג,
איינע אליין... און זינג דאס ליעד צו גאט.

נאר יעצט — אהא הא יא נאר צו דיר,
 בעפאהר איך דיען צו דיר גרויסער גאט,
 היט מיך אין שייטן מיך פון שאנד און שפאט,
 אהא איך זאג נאר צו דיר,
 אונד בלייבע היער.

רובין: יום טוב היינט חג השבועות נישט צו פערזינדיגען אונזערע בני
 ישראל וועלכע זענען געצווינגען דארט אין דער גרויסער וועלט צו
 לעבען — אלס אנדערש גלייביגע זענען דא אין עמק הארזים וידען
 נישט צו פערזינדיגען — דארטען אבער זענען וויא נישט צו פערזינדי-
 גען פריעסטער, אפיציערע, הויכע בעאמטער, דא פשוטע בני ישראל,
 היינט וועלען זיך דא אקע פערזאמלען אונזעם וואלט געווען א גרויסער
 יום ווען דער בעל הבית פון עמק הארזים, אונזער ברודער דאן
 הענריקא דע מעדווע וואלט געווען געוונד, אוי! אויב ער וועט חלילה
 שטארבען, וואס וועט זיין פון זיין איינציגע טאכטער מרים? (מרים זינגט)
 ויא זינגט זיך אקדמות מילין, פאר איהר אלטען קראנקען טאטען.

(מרים ערשיינט מיט 2 קרענץ בלומען איינען טראגט ויא אריין אין שיהל
 אויף דעם ארון קודש דעם צווייטען אין דיא האנד).

רובין: גוט יום טוב מרים לעבען!
מרים: גוט יום טוב רובין איך האב דעם פאטער צו געזאגט דאס צו לעיב
 אונזער גרויסען יום טוב וועל איך פֿרעהדיך זיין, און וועל מיט בלומען
 פערציערען אונזער הייליג בית תפלה איך האב עס געטהון, געהטו
 איך האב מיט מינע הענד צוויי קרענץ בלומען געפלאכטען, איינעם האב
 איך געלעגט ביים ארון קודש דעם צווייטען וועל איך לעגען אויף
 דער מאמעס קבר — רובין געה צום פאטער איך וועל דא אליין
 בלייבען.

רובין: מרים ביזט א גוטע פֿשרה טאכטער נישט צו פערזינדיגען (אב).
מרים: א פֿשרה יודישע טאכטער! גאטניו גיב מיר קראפט צו זיין אזוי
 (געהט אויף בערג צום קבר) מאמע, זיין טאכטער, האט צולעב דעם יום
 דיר א קראנץ געבראכט, אויב דוא געהסט מיך יעצט פון דיא הויכע
 הימלען אויב דיא געהסט מיין טרערען מינע וויפאזע, בעט גאט פאר

מיר — פֿעט נוייל איך דאָרף הילפֿע אונד שוּטן. מיין אלטער פאטער
דיין געליעבטער מאן איז קראַנק און שוואַך. איך בין איינע אונגליק־
ליכע וינדערין.

(זינגט א טרויריג ליעד פאלט אויף דעם קבר און וויינט, אינצווישען הערט
זיך זינגען אונטער די קאליסען פרעהליך, שטעהט אויף ערשטאקען און זינגט).

מרים: (זינגט) מוטער דיין קינד רעד צו דיר

דיא קרענצע פון פרישע בלוֹמען,
האב איך יעצט אויף דיין קבר געבראכט,
פֿעט פאר מיר דעם אלמעכטיגען פאטער,
דיינע הילפֿע מוז מיר יעצט צור הילפֿע קומען,
אה! גוטע מוטער, דיינע איינציגע טאכטער,
איז אליין אויף דיעזער וועלט, פֿעשיטצע מיד,
ווען אין דעם קינד־הייט טאנען,
געוויינט האסטו מיד, מיט דיין ליעד,
מיד געהיט האסטו וויא א אויג אין קאפֿת,
געווען בין איך דיין איינציגער טרייסט און פֿרייד,
א מוטער! אצינד בין איך אליין,
דיא געגענד איז רייצענד שעהן,
אויף יעדען טריט און שריט ווערט מען געפֿריכט,
(אה מוטער מיינע! דיין קינד רעד יעצט צו דיר,
ווא רעד צו דיר שטעה מיר בייא) (4 מאהל).

(זינגט אונטער די קאליסען)

סעבאסטיאן:

א מיין צארטעם בילד ליעבֿע פֿאן קאסטיליען,
אין געבירנע ביזטו שוין מיינע צארטע בלום,
איך קום אהער צו דיר,
פֿעגריסען דיר מיט פֿריידע,
מיין ליעד קלינגט מיט ליעבֿע,
א מיין לעבען הערסט מיד יעצט,
דיא שטראהלען דער זאנע,
דיא הימלען דיא בלויע,
אה! פֿערצויבערטע וועלט!

מרים : ווער ווײַנט עס דאָרט? וועמענס שטיממע קלינגט דאָרט אין דיא געבידנע?

סעבאסטיאן : (זינגט) אַה, פון אויפ'ן באָרג, געטליכע, מיין הערץ, פיהרט מיך אַהער (נאך געזאגט ערשיינט סעבאסטיאן).

מרים : (פראָזא) אַ, סעבאסטיאן, איך בעגרייף נישט וויא אזוי האָסטו געקענט אַהער קומען?

סעבאסטיאן : דיא ליעבע האט מיך אַהער געבראָכט אונ מיין הערץ האט מיר דעם וועג געוויזען, אצינד האב איך דיר אליין געפונען.

מרים : דינע שטארקע ליעבע האט מיך ערשטראָקען, אונ געצוואונגען צו פליהען פון דיר.

סעבאסטיאן : אין דיעסלבע ליעבע וועט דיר אצינד נאך סענאווא בע-גלייטען! מאַדע, איך וועל דיר צום אלטמאר אלס מינע פרוי פיהרען, אונזערע הייליגע, ליעבע קורכע וועט אונזער באַנד פיר אימער פערציניגען.

מרים : אונזער הייליגער טעמפל! אַ, סעבאסטיאן, איך צווייפלע נישט אין דיר, איך ווייס דוא ביזט א עדהרענמאן, אָבער נאט איז מיין צייגע, איך קען דינע פרוי נישט ווין!

סעבאסטיאן : ווארום דען! ליעבסטו מיך דען נישט?

מרים : סעבאסטיאן! ניע וואר איין געליעבטער פון קאסטיליען זא געליעבט וויא דוא!

סעבאסטיאן : וואס דען קען אונז הינדערן גליחליך צו ווין?—האָסטו שוין פידיכט איינעם אנדערן דינע האַנד פערשפראַכען?

מרים : נין! אָבער דוא דארפסט מיך ניע זעהען, דוא מוזט פון דאנען אַוועג געהן וואס שטעלער, יעדע מינוט וואס דוא ביזט דא, ברענגסטו מיך אין פיעלע אנדערע געפאהר און אונגליק — אַ, סעבאסטיאן! געה, געה אין פריעדען דוא וועסט מיך געוויס פערנעסען דוא האָסט אויפגאָבען אין דיין לעבען און איך... מיר בלייבען טרערען און געוויסע הייליגע פפליכטען!

סעבאסטיאן : איך פערשטעה, דוא געפינסט דיר אין דער מאַכט פון שלעכטע מענטשען איך וועל דיר בעפרייען...

מרים: דוא דארפסט מיך נישט פעררייען, איך בין פרייא.

סעבאסטיאן: דוא ביזט פרייא? דוא האסט קיינען אנדערען דיין האנד פערשפראכען דוא לעבסט מיך און קענסט מיינע נישט ווין! ווי זאל איך דאס פערשטעהן?

מרים: שווער מיר אז דוא וועסט קיינעם נישט ענטדעקען וואס איך וועל דיר פערטרויען.

סעבאסטיאן: איך שווערע דיר!

מרים: איך קען דיינע פרוי נישט ווין ווייל... ווייל איך געהער צו א אנדערען גלויבען!

סעבאסטיאן: וואס! דוא געהערסט נישט צו אונזערער הייליגען קירכע?... מרים: ווין...

סעבאסטיאן: נון דאס איז נישט אזוי וויכטיג אנדערסגלייביגע ביזטו און דאך...

מרים: איך בין קיינע אנדערסגלייביגע נור איינע יודין!

סעבאסטיאן: מיינ גאט דוא ביזט א יודין אדער ווען דוא לעבסט מיך אויפריכטיג, קען דיין גלויבען אונזער גליק נישט שטערען, אנדערס-גלייביגע זאלסטו ווערען און זאלסט מיינע פרוי ווין.

מרים: סעבאסטיאן! טייטערער פון מיינ לעבען ביסטו מיר, טייטערער פון אלע מיינע געפיהלע אונט מיינ לעבע צו דיר, און דאך וועל איך ניע צוליעב דיר אפפערען מיינ הייליג גלויבען פון מיינע עלטערן, דיינע פרוי וועל איך ניע ווין, יודין בין איך געבאכען און יודין וויל איך שטערקען!

סעבאסטיאן: ניע, זאגסטו ניע! קיינע האפנונג? קיינע ערנווארטונג? אלעס פערלארען, אלעס פערשוואונדען פיר אימער (קניעט) א מארגע!

מרים: וויא נישט אזוי פערצווייפעלט איבער מיינע לעבע, אדער נעה דארט אונט דאס גראב מיינער גאטטעדיגער מוטער בייד דיענעם גראב, שווערע איך, אז איך קאן דיר נישט געהערען, זאל איך קיינעם אין דער וועלט געהערען.

סעבאסטיאן: און איך שווער דיר בייד דיא בלויז הימלען אז דיא בלייבסט מיינ איינציג גליק ביז אין דער לעצטען מינוטע מיינעם לעבענס (גערויש).

מרים: איך הער מען קומט, וועסטו געפינען דעם וועג אין דיא געבירגע? סעבאסטיאן: אהער האט מיר געפיהרט דער שטערן פון מיין גליק, צוריק וועט מיר פיהרען דער גייסט פון פערצווייפלונג, לעבע וואהל — לעבע וואהל! (ער קלעטערט אויף דיא געבירגע און שרייט לעבע וואהל. אב).

מרים: מיינע וועלע איז אצינד מיט דיר אין דיא געבירגע — — **רובין:** (פיהרט אריין מענדווען מרים'ס פאטער, אלט, קראנק) זעה נור, מרים, ווער שפאצירט דאס דארט? נישט צו פערזינדיגען.

מענדווע: מרים, וואו ביזטו מיין קינד?

מרים: דא בין איך פאטער! (זיא פיהרט איהם).

מענדווע: ביזט אויך לאנג געבליעבען אהן מיר, איך בענק שוין נאך דיר קום אהער מיין קינד, מיר וועלען ביידע אביסעל ויצען אונ רעדען (זייא וועטצען זיך ביידע נעבען פאווילאן פון דער שוהל).

רובין: וואס איז דאס וואס אונזערע קלויבען זיך אויך שפעט, נישט צו פערזינדיגען (אב).

מענדווע: ענדליך איז געקומען דיא גליקליכע צייט ווען איך קען שטארבען, אהנט צו זארגען וואס עס וועט מיט מיר זיין, מרים, דוא וועסט אליין נישט בלייבען, דיר וועט בעשיצען דיא האנד פון א בראווען, נאכעלען אונ עהרליכען מאן, נאך אלס קינד האט ער דיר אויך וויינע הענד גע-טראגען, און אלס פריינד האסטו איהם אימער געליעבט אונ געשעצט, יעצט וועט ער דיין מאן אונ בעשיצער זיין.

מרים: לעבער פאטער! דוא דארפסט יעצט דערפון נישט רעדען דען עס איז נישט אזוי וויכטיג.

מענדווע: נישט וויכטיג צו זעהן מיין איינציג קינד פערזארגט בעפאר איך שטארב? ביזט א נאר, מיין קינד, וועסט אין א גוטער שעה חתונה האבען, אונ דאן וועל איך קענען רוהיג שטערבען.

מרים: איך וועל נישט חתונה האבען וועסטו פערשפארען צו שטארבען.

מענדווע: דוא רעדסט אזוי, ווייל דוא ווייסט נישט ווער דיין חתן איז, ער איז דאן פערנאנדא מאראלעס, גאווערנער פון סענאוויע, ער וועט דא היינט זיין און נאך היינט וועסטו זיין פרוי מאראלעס, איז דען דאס נישט א עהרע אונ א גליק?

מרים: עס וועט היינט נישט געשעהן, איך מוז דיר דעם אָמט זאָגען, איך קען ניין פֿרוי נישט ניין!

מענדלזע: וואס הייסט דוא קענסט נישט? וועה איז מיר!

מרים: איך ליעב איהם נישט, איך ליעב איין אנדערן און האב איהם גע-
שטוארען איהם טרייא צו בלייבען ביז אין מיין טאד!

מענדלזע: האסט דיר אויסגענועהלט א מאן אהנע צו פֿרעגען דיין פאטער?
מרים מיין קינד! (היסט).

מרים: איך בין נישט שולדיג דאס הערן וועהלט אליין אהנע צו פֿרעגען!
מענדלזע: גוט! לאמיר הערען ווער איז ער, איך וויל איהם זעהן בעפאר
איך שטארב! איך וויל אויך וויסען ווער איז מיין צוקונפטיגער איידעם.

מרים: ער וועט דיין איידעם קיינמאהל נישט ניין, אזוי ווי איך וועל ניין
פֿרוי נישט ניין, דאך, פאטער, דוא ביזט שטארק — דאס געשפּרעך קען
דיר נאך שאדען, איך בעט דיר רעד נישט מעהר דערפון — איך שווער
דיר איך וועל קיינמאהל נישט הייראטען געגען דייןען ווילען.

מענדלזע: ניין, איך וויל אלעס וויסען, באלד, שוין, בעפאר עס ווערט שפעט
(פיהלט זיך שלעכט) ווער איז ער וואס געפֿעלט מיין מרים, איז געווען
א בראווער עהרליכער יודישער יונגערמאן. —

מרים: צווייג מיך נישט צו זאגען דעם אָמט דען עס איז שרעקליך!

מענדלזע: דער שָקֶר איז אָבער נאך שרעקליכער, ווער איז ער?

מרים: ער איז א..... אנדערסגלייביגער.....

מענדלזע: א אנדערסגלייביגער! (שטעהט אויף פאלט צוריק) אָבער ניין, ניין,
פֿערקעהרט, דאס אונגליק איז נאך נישט אזוי גרויס, אויב דיר האלט
אָב דיא שבועה צו א אנדערסגלייביגען איז דאס א קלייניגקייט — איך,
דיין פאטער, בעפרייע דיר פון דיין שבועה, דיין אנקעל אמבראזיע,
וועלכער איז אונזער רבי אין וועלכען זאגאר דיא אנדערסגלייביגע
האלטען פאר א געמליכען, און רופען איהם הייליגער אמבראזיע, דיין
אנקעל ווירד דיר געוויס בעפרייען פון דער שבועה!

מרים: יא איך ווייס ער קען מיך בעפרייען דיא קענסט מיך אויך בעפרייען
אָבער איך אלליין קען מיך פון מיין שבועה נישט בעפרייען, איך האב
געשטוארען און מיין שבועה איז הייליג.

מענדזע: דוא האקט מיך ערמארדעט! (פאלט אין אונמאכט).

מרים: פאטער, ליעבער פאטער! רובין, נועה מיר, וואס האב איך געטהון
(רובין קומט אריין פיהרט מיט מרים מענדזען אב).

(גיאזעפע און יואנא קומען פון בארג).

גיאזעפע: (אויף דעם בארג געהענד) זעה נור וויא מיעד ויא אינט — איך בין
צווייא מאל אזוי פיעל גענאנגען און בין נישט געפאלען און ויא פאלט
פון דא פים — אוי דא ווייבער זענען א צעקראכענע נאציג!
יואנא: דא אלטע האבען זיך ליעב צו בעריהמען.

גיאזעפע: נו האקטו דעם סימן?

יואנא: אוי, דיין סימן — דיין סימן ער איז נאך פיעל ערגער וויא צו קריכען
אויף בערג! (פערשווינדען צווישען דא בערג, קומען צו דער געהיימען טיר-קלאפען).

(רובין ערשיינט).

רובין: ווער קלאפט דארט אזוי שטארק?

יואנא: יצמ"כ ה"כ בה"כ!

רובין: וואס איז דאס?

גיאזעפע: יצמ"כ ה"כ איז פאר דיעזען נישט גענוג, מען דארף איהם זאגען
ד' צבאות מלא כל הארץ כבודו!

רובין: אזוי איז גוט! (מאכט אויף דא טהיר, גיאזעפע און יואנא קומען אריין).

ביידע: גוט יום טוב דיר, רובין, גוט יום טוב! וואס מאכט מען דא ביי אייך?

רובין: א גוט יו"ט, גוט יו"ט, ברוך הבא בשם ד', אוי איז דאס צייטען —
נישט צו פערזינדיגען — גיאזעפע א יוד, יואנא א יודענע און אונזער
אלטער איז זעהר קראנק.

גיאזעפע: קראנק?

יואנא: און וואס מאכט מרים?

גיאזעפע: קום, דא געהסט, אויב דא געהסט נישט וועל איך אליין אויף
נישט געהן, (שרעפט זיא).

יואנא: עס איז א נחת צו האבען א אלטען מאן! א יונגער איז בעזענען דאס
ווייב וויל געהן מיט איהם, און א אלטער איז בעזענען דאס ווייב וויל
נישט געהן מיט איהם, יא קום.

גיאזעפע: יא נא מיט מיר דארפסטו געהן, אפילו איך וועל שטארקען וועל
איך דיך אויף מיטגעהמען (ביידע אב).

רובין: א ווייבעל איז דאס, נישט צו פערזינדיגען. - דיא זין פאקט, אין
דארט אין דער הויף טראגט א שווארצער וואלדקען, איך האב מורא
היינט וועט זיין א רעגען מיט א שטורם. (מאראלעס קומט פון געבירג.)

מאראלעס: (זאגט דעם שפרוך, קלאפט אין דיא טיר.)

רובין: אה, וואס פאר א שמחה, נישט צו פערזינדיגען, אונזער טרייער,
גרויסער דאן פערנאנדא מאראלעס אליין (לויפט א קענין) ברוך הבא
בשם ד' (קישט דיא האנד).

מאראלעס: גוט יום טוב, וואס מאכען אונזערע, וויא איז דער אנקעל, וויא
איז אונזער שעהנע מרים?

רובין: דער אלטער געבייט איז קראנק, אבער מרים, נישט צו פערזינדיגען
(צינד לעבט אין שוהל)

מאראלעס: נו, איך וועל אריין געהן וועט שוין מיט גאטעם היילף אלעס
גוט זיין. (אב פאוויילאן.)

רובין: ער איז אונזער רב ישראל, וועלכען מען רופט יוליאן אמבראזע.
אויף וויא ביידע שטיצט זיך אונזער פאלק וויא אויף צווייא וואלדען,
דער גאנצער עולם וועט אצינד ווארטען אויף דעם רבי'ן, ער איז פונקט
וויא אלדודו הנביא ער איז א שטרענגער, א גוטער און א שטארקער
(גערויש פאוויילאן) וואס איז וויא ווילדען שוין אנפאנגען (אב פאוויילאן).

(יואנא, גיאזעפע.)

יואנא: זאג נור, גיאזעפע, געהט מאראלעס נישט אויס וויא א אמתער העלד?
דאס איז א מאן!

גיאזעפע: איין מאן איז דא אויף דער וועלט, און דאס בין איך, איין העלד,
דאס איז גיאזעפע לאפאצאן... קוק נישט.

(מענער, פרויען, מרים מאראלעס פיהרען מענדרוען.)

מענדרוע: דאנקען גאט, דיא מאראלעס ביזט געקומען און ישראל וועט
אונז מוהל זיין, איך פיהל מיינע לעצטע מינוטען קומען און איך זען
לענגער נישט ווארטען, איידער איך שטארב וויל איך נאך א יודישע
תפלה הערען.

מאראלעס : אַנקעל, פֿערשטער אונז נישט אונזער פֿריידע (אלע געהען אריין אין שוהל טהון אן טליתים).

מענדזע : (ביים עמוד) פֿרויך אַתָּה ד' אַלֵּהינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוָתוֹ וְצִוָּנוּ לִקְרֹא אֶת הַהֶלֶל (קאהר זינגט דאס ערשטע קאפיטעל פון הלל דרויט מאל. נאך געזאנג צוריק ביהנע).

מענדזע : נוט יום טוב שארית ישראל, אונזער איבערגעבליבען ביסעלע יודען, אונגליקליכע פֿערפאלגטע פֿריידער — איך פיהל איך געה אונז פון דער וועלט, פאר מיין טויזנט האב איך גערעכענט מיין איינציגעס קינד מיינע טאכטער... (קאן נישט אויסרעדען).

מאראלעס : ליעבער אַנקעל, איהר וועט נאך לאנג לעבען, און איהר וועט זיך נאך אויף אין אונזער גליק פֿרייען — זייט וויסען, ליעבער אַנקעל, דער קעניג האט מיר ערלויבט צו הייראטען, ער ווייסט דאס מיינע אויסערוועהלטע איז דאנא מארע, דיא ניקטע פון דאנא אינאכעלא דע קארץ... (עס ווירד דונקעל).

מענדזע : מיין ליעבער מאראלעס, איך שטארב און מרים וועט זיינע פֿרוי נישט זיין !

מאראלעס : (שטיינער) זענען מיר דען נישט פון איין פאמיליע? בין איך דען נישט שטענדיג זיין פֿריינד געוועזען? פֿעדריען איך דען נישט זיינע אכטונג? מרים !

מרים : מאראלעס, דוא ביזט שטענדיג מיין פֿריינד געווען, איך אכטע און עהרע זיך וויא מיין פאטער, איך צווייפעל נישט אב עס איז נאך דא איין עהרע: סוויידיגער מאן פון דיר, אכער דאך קאן איך זיינע פֿרוי נישט זיין.

מאראלעס : מרים, פאר וואס דען? שוין זייט פיעלע יאהר איז דאס געווען מיינע האפנונג.

מענדזע : איך וועל דיר זאגען פאר וואס. ויא מיין טאכטער ליעבט א אַנ-דערס: לייביגען.

אלע : א אנדערסגלייביגען !

מאראלעס : ווער איז דער וועלכער האט געוואנט מיין גליק צו רויבען ?
(ציהט א שווערד).

גיאזעפע: קוק אויף מיר וואס וועסטו מיר געבען, אז איך וועל טרעפן.
יואנא: איך ווייס דוא ביזט א אלטער טראגניאק, נו שא לאמיד הערען.
מאראלעס: ווער איז דער אנדערסגלייביגער?

מענדווע: פֿרעג ויא, דיא אונגליקליכע, (אמבראווע קלאפט, מען עפענט מיט שפרוך)
אלע: אונזער הערר!

מענדווע: א! ישראל גאט האט דיך אהער געשיקט, וואס זאגסטו צו מיין
 אונגליק ויא ליעבט א אנדערסגלייביגע, און האט איהם געשווארען
 עוויג א מידעל צו בלייבען.

אמבראווע: מרים איך בין דיר דיין שבועה מבטל.

מענדווע: זעהסט... אבער... ויא... אוי... איך שטארב! (פאלט, מרים מיט
 אמבראווע שטיצען איהם).

אמבראווע: ויין פולס איז געהר שוואך, ויין אטעם געהט איהם אויס מרים
 ער שטארבט...

מרים: (שרייט) פאטער ליעבער פאטער פערלאז מיך נישט, ערבארמע
 דיך איבער מיך, איך וועל עוויג דענקען אז איך האב דיך געטעמט.
מענדווע: אויב דוא ווילסט דיא וינד פון דיין קאפף אראב געהען, אויב
 דוא ווילסט איך זאל צו מיר אין קבר נישט מיטגעהען א שנאה אויף
 דיר, אויב דוא ווילסט נישט איך זאל שטארבען שעלטענדיג דיין
 נאמען, פערציניג דיך מיט מאראלעסין בעפאר איך פערשליעס מייןע
 אויגען אויף תמיד, (אלע וויינען)

מרים: גאט אין הימעל! וועט מאראלעס מיר דען פערנעבען? (אמבראווע
 זעצט מענדווען אויף).

מאראלעס: גאט איז מיין צייגע ויא שווער מיר איז צו וויסען אז דוא ביזט
 געצווינגען יעדאך וועל איך טראקטען דיין דיעבע אויף דיך אין אכטונג
 פיר מיר צו געווינען.

מרים: עס זאל געשעהען (צו מאראלעס שטיל) אבער געדענק מאראלעס, איך
 האב געשווארען נע אין מיין לעבען איינעם אנדערען מאן צו געהערען
 (לויט) פאטער דיין ווילע זאל געשעהען!

מענדווע: ליעבער ישראל איילע דיך צו, דיא צייט איז קורץ (מען מאכט
 צערעמאניע חופה).

אמבראזיע: (זינגט מיט קאהר, נאך געזאנג. פראזא) **אַצינד פֿריינד מאַראַלעס**
קענסטו דייע אויסערנעלעטען דען ערשטען ברויט קום געבען.
(מאראלעס קישט מרים'ס שטערן).

אמבראזיע: (געהט צו מענדווע) **נון ליעבער אַנקער איהר קענט אייערע קינד-**
דער אייער וענען געבען.

מענדווע: (גאנץ לייווע שוואך) **יברקד ד' וישמרך... ש... ש... ישראל!**
(פאלט שטארבט).

אמבראזיע: (פאלט אויף זיין קערפער נעמט זיין האנד) **ברידער! אונזער שופט**
איז נישט מעהר מיט אונז, נאט האט איהם צוגענומען, ד' נתן ד' זקח
— ברוך דין אמת!

אלע: **ברוך דין אמת** (אלע וויינען און קינען. קאהר זינגט מעלאדראמא).

(פ א ר ה א נ ג.)

(ענדע דעם ערשטען אקטעס).

II אָקט.

(גארטען ביים קעניג, דורכזיכטיגער זאל וויטצען קעניגליכע געסט רעזערווירטע מיטשען).

גיאזעפע, יואנא, דיענער.

גיאזעפע: (צום דיענער) שאַ שטייף דײַך נישט אזוי ווילקסט וויסען וואס פאר אַ רעכט איך האב דוא צו זיין — אַ שעהנע פראגע — ערשטענס איך אלײן פאר זיך בין אויך עפּים קיין קלײַניגקײט עס קען זיין אז מײן זיידע איז גענועהן עפּים אַ שפּאַנישער עדעלמאַן, אַ בערדעס בין איך דאן גיאזעפע לאפּאַצאן, איך האב אַ נאמען וואו אַ רעכטער שפּאַנישער עדעלמאַן, צווייטענס... עה ריק דײַך אַ ביסעל אַנזעק פון מײן ווייבעל איך מעג קוקען אין פּענסטער פון דרויסען וואו אינער אַמזירט זיך, דריטענס וואו וויסען אז דער העלד פון דעם היימיגען פּעסט דער בעריהמטער דאן סעבאַסטיאַן דע סעוילאַ און איך און מײן ווייב זענען לײבליכע... דאס הייסט מיר זענען לײבקנעכט.

יואנא: שאַ, דער אויף דא אַלטער היינער פּרעסער שטעל דײַך אין אַ ווייט פּעטריקא גראַציע קומט (אב אין אַ ווייט).

(גראציע).

גראציע: וואס מעהר אַנדערע אַמזירען זיך, דעסטא ערגער פיהל איך מײַ, וואס מעהר פּרעהלײכע געזיכטער איך זעה אַרום מיר, דעסטא מעהר וועט מײן פערלאנג צו זעהען זייערע טרערען און זייערע ערניע-דערונג דער גליקליכסטער פון אלע איז היינט דער גאבערנער פון סענאווא מאראלעס, און ער זאל אויך דער אונגליקליכסטער זיין, ווער איז דעם קעניגס איינציגער ראטהגעבער? מאראלעס — מיט וועמעס פרוי געהט דא קעניגען ארום געארמט? מיט פרוי מאראלעס — איז זיא טאקע פאַמט אזוי טרייא איהרען מאן, אדער איז איהרע טרייהייט

נור איין מאנטעל אונטער וועלכען עס איז פערבארגען א יונגער ליעב-
האכער! איך ווייס ווען א פרוי איז קאלט און גלייכגילטיג איז עס נישט
ווייל זי איז הייליג אונטריי. ניין, עס איז נור דערפאר ווייל זי האט איינען
אין א אנדערער געזעלשאפט - ארבע פרוי, זי פיהלט נישט דאס
נישט לאנגע וועט זי שטאלציערען מיט איהר מאנים נאמען, נישט
דער קעניג נישט דיא גרעסטע מאכט ווירד איהם העלפען קענען, דאס
געהיימע טריבונאל האט איהם צום טאד פעראורטיילט, ער איז איין
פערדעכטיגער מענטש, און דיא קירכע האט בעשלאסען דעם קעניג פון
ניין איינפלוס צו בעפרייען (ערבליקט דיא דיענערשאפט) דיא דיענערשאפטען
פלאפלען ווערן אפט אויס אינטערעסאנטע נאכען, (פערשטעקט זיך).

יואנא: גיאזעפע, וויא ביזטו? קום אהער, קינדערליך אויב איהר וועט
קיינעם נישט דערצעהלען ווייס איך א סוד, איהר ווייסט דיא שעהנע
מארגע מאראלעס דעם גובערנערס פרוי, וואס זאל איך איך זאגען,
זי איז רופט זיך נור ויינע פרוי, אבער אין דער ווירקליכקייט... שא, מיר
האבען ויינע דיענערשאפט דערצעהלט, אז ער האט א בעווינדער שלאפ-
צימער, גאר נישט, זאל גאט היטען, נור אזוי וויא פערעמדע.

גיאזעפע: אז, בייא מיר וואלט זי א מכה אויסגעפיהרט אזאלכע נאכען.

יואנא: ער האט זי לייב דערפאר פיהרט זי אויס, מען זאגט זי האט
געשווארען, און דערפאר איז זי וויא א הייליגע, מאראלעס האט גע-
רופען דעם פאטער אמבראזיע, אבער וואס ווייסט א הייליגער צו
אזעלכע נאכען?

גיאזעפע: אט בין איך במעט אויך אזוי וויא א הייליגער פון דעם ווענען
(צום דיענער) עה, וויא האלסטו דיין עלענדיגקייט? קיאיז דיר דיא אויגען
ארויס געקראכען (אויפטויט אפיציר אין זאל).

אפיציר: עה, איהר לומפען פארט, פארט פון פערנסטערן (טרייבט אללע וועג
אליין אויך אב).

(מרים)

מרים: איך וויל א ביסעל פרישע לופט געניסען, איך פיהל נישט נישט אבער
קיינער טאר דערפון נישט וויסען (אפיציר אב) וויא ערשמוינט איז ער
געבליעבען ווען דיא קעניגין האט מיך איהם פארגעשטעלט אלס דעם

גאָווערנערס פֿרוי, ווײַנע אויגען האָבען געברענט, ווײַנע פֿליקען האָבען
געשטאָבען וויא שארפֿע שפּיגעל, גאט פֿערגיב מיר, מיט יעדען פֿליק
האט ער מיין הערץ פֿערוואַנדעט, און יעדע וואַנדע האט מיר געזאָגט
דאס ער לייעבט מיך. (אויפטריט גראציע).

גראציע: מאַדאם... ענטשולדיגט, וויא פֿרייט עס מיך אייך הוער צו זעהן
גאנץ אליין, ערלויבט מיר אייך אַנפֿיסען מיין אַרם!

מרים: נײַן, נײַן, דאנקע.

גראציע: וויא עס אייך נור פֿעליעבט איזט, שטענע דאָסע, דאָרפֿט איהר
נור פֿעפֿעהלען!

מרים: ווירדנער דאן גראציע איך בין יעצט נישט אויפֿגעלעגט קאמפֿלי-
מענטע צו הערען...

גראציע: איך בין פֿיליבט דער מענטש וועלכער האט פֿינד צו שמיכלען
און מאַכען קאמפֿלימענטע, איך מיין עס ערנסט מאַדאם, איך זאג אייך
מאדאם, איהר ווייט איינע זעלטענע שעהנהייט.

מרים: ניקט צור קעניגין נור צו שקלאווען מאַכט אויס אַפֿט דיא שעהנהייט.
גראציע: דיא פֿעקטע גאנצע גאנצעס איז דאך דיא שעהנהייט.

מרים: שעהנהייט איז אַ פֿלאַנע מיט וועלכער גאט שטראַפֿט דיא פֿרויען,
שעהנהייט איזט אונז נור דאדורף געגעבען, אום דאמיט דיא מעניר
איז קיינע רוהע געבען זאלען, יעדער פֿרעכער קערל זאל אונז פֿער-
פֿאלגען קענען מיט ווײַנע ווילדע פֿליקען און יעדער נער מיט ווײַנע
דוקע וואַרסע!

גראציע: ווייסט איהר מאַדאם ווער פֿאטריקא גראציע איז? האט יעמאנד
אין קאסטיליען געוואגט צו זאגען אז פֿאטריקא גראציע דום אָדער
פֿרעד איזט, און אונגעשוילדיגט געבליעבען, אָבער ווייט רוהיג אייך איז
אלעס ערלויבט, איהר דאָרפֿט קיינע פֿעסערע בעווייזע, אייער שעהנ-
הייט אַווינגט מיך אייער טרייעסטער און ערגעטענסטער צו נײַן, בייא
פֿיעלע שווידיגקייטען ווירד אייך מיינע פֿרייזשאַפֿט ביישטעהן, איך
וועל אייך רעטען פֿון געפֿאהר...

מרים: געפֿאהר? — שווידיגקייטען?

גראציע: ש... אייערע אונגענועהליכע פֿעהרעלמייכע מיט אייער געמאחל
און יעצט ווען סעפֿאסטאן דע סעוילא איז צוריק געקומען!...

מרים: וואס ווייסט איהר דען פון אונזערע פֿערהעלטניסע, וואס מייןט איהר דאמיט?

גראציע: איך מיין גאר נישט, מען דארף גאר נישט זאגען, איך ווייס אלעס און איהר קענט מיר אלעס אנפֿערטרויען, מרים, איך ווייס איהר זענט יעצט אין א גרויסער פֿערלעטענהייט, אָבער האט איהר מינע האנד איך וועל אייער בעשיצער זיין.

מרים: איהר, מיין בעשיצער...?

גראציע: יא, איך אייער בעשיצער, און דערפֿאר פֿאךדערע איך גאר נישט איך פֿעטעל נור וויא א ארמער בעטלער שטענקט מיר אביסעל אויפֿ- מערקנאמקייט!

מרים: אויפֿמערקנאמקייט! — מיין הערר איך קען יעדען בעטלער קליין געלד שטענקען, אָבער נישט אויפֿמערקנאמקייט — סעניאר גראציע מיין איינציגער פֿריינד און בעשיצער איז מיין מאן פֿערנאנדא מאראלעס.

גראציע: א, פֿערנאנדא מאראלעס וועט נישט לאזן דיין בעשיצער זיין (וויא ריקט ויך אב) איך פֿערשטעה דוא ווילסט איך זאל דיר פֿערלאזען ווייל דוא ערוארטעסט איהם, נו און איהם וועסטו נישט ארויסטרייבען ער איז געוונד, יונג, פֿרעך, זאלכע בעטלען נישט בייא דען פֿרויען אויפֿמערקנאמקייט, זיין, זיין, פֿערקעהרט, א, איהר פֿרויען איהר פֿער- ניקטעט דעם וועלכער בעטעלט, איהר ליעבט דעם ווער עס בעפעהלט (געהט אב פֿערשטעקט ויך).

(מרים אין זאלבער שטעלונג מען זאל וויא נישט זעהן).

(סעבאסטיאן.)

סעבאסטיאן: דארט צווישען דיא פֿרעהליכע געסט שטיקט, זייערע פֿרעהליכע שטימען מאכען מיר קראנק, זייער לוסטיגקייט פֿערוואונד- דעט מיין הערץ, קיינע מענשליכע געזיכטער זעהע איך — נור אויפֿ- גערעגטע טיערע, וועלכע פֿערפעסטען דיא לופט מיט זייער פאלשקייט, אָבער וואס קען איך פון זייא ערוארטען, ווען זאגאר דיא וועלכע איך האב פֿאר א ענגעל געהאלטען (מרים קומט נישט ווילענדיג אריין, ער ערבליקט זיא) א, מאדאם, איהר זענט גאר דא? און איך האב געגלויבט דאס מינע אנוועזענהייט האט אייך צוריקגעצויגען נאך אייער געמאלט הייז... אין דעם שולאס פון דעם גאווערנער זענט איהר זיכער...

מרים: איך וויד קיינט זיכערהייט, איך האב מיך נישט גוט געפיהלט און האב געווקט פרישע לופט.

סעבאסטיאן: א יא, דא פרויען, איך וויל ווען עפעס נייעס! עפעס פרישעס!

גראציע: (קומט געהער, אפארט) געליעבטע פאנגען נור אן מיט קריעג, אבער נאך דעם עס שאדעט נישט, דער גליקליכער געמאהל נאך דא שילום קענען בייוואהנען (אב).

מרים: איך וויל, איהר האט איבער מיר א שלעכטע מיינונג, יא איך האב עס פערדיענט.

סעבאסטיאן: איינע שלעכטע מיינונג פון איהרע עקסעלענץ, פון דעם הערר גאנצערנערס געמאהלין, געוואהרע מאדאם, איך מוז צוגעבען אלס יודישע טאכטער האט איהר פראקטיש געהאנדעלט, מאראלעס איז דער רייכטער מאן אין קאסטליען, דעם קעניגס פערנעגליכער פריינד און דערצו גאנצערנער פון סענאטא, איהר האט געהער א גוט געשעפט געמאכט ח ח ח מאדאם, גראטולירט איהר האט ביא דיעזעם שאכער מאכער געוויס א שעהנען פראפיט געהאט.

מרים: איך קען נאר נישט זאגען, ענטשולדיגט איך מוז געהען, מיין געמאהל ערנווארטעט מיך געוויס (ווייל געהען).

סעבאסטיאן: עס מאכט נישט אויס, איהר הערר געמאהל קאן ווארטען, איך האב מעהר געווארט.

מרים: וואס פערלאנגט איהר פון דער ארבעט אונגליקליכער מרים?

סעבאסטיאן: אונגליקליכע ארבעט פרוי.

מרים: ווען איהר זאלט קענען געהן וואס מיין הערץ פיהלט, וואלט איהר אפער געהאט מיטלייד מיר.

סעבאסטיאן: און וואס מיין הערץ פיהלט, — ווייסט, וואס איך האב גע- פיהלט ווען איך האב דיך געמוזט פערלאזען, און וואס האב איך גע- פיהלט ווען איך האב דיך דא אונגערנווארטעט געגעגענט? מיטלייד וואס, דא אונגערציגע, ווייסט וואס איך האב געליטען אונגערטראגען, וואונדער פון טאפערקייט האב איך אין סיזיליען געצייגט, ווייל איך האב געהאפט מיין רוהם ווירד דיך געפרייען, מיט ויסע האפנונגען

האב איך פון קריעג צוריקגעקעהרט, און וועה! וואס האב איך גער-
ווארטעט, וואס האב איך געטראפען? (וויינט).

מרים: סעבאסטאן, יעדער טרער פון אייך פאלט אויף מיין אינגליקליכען
קאפף וויא א שווערער שטיין, אבער רעדען איזט יעצט איבריג
(ווייל געהערן).

סעבאסטיאן: דוא האסט ביים גראב פון דייער מוטער געשווארען דוא
ואלסט קיינען מאן אנגעהערען.

מרים: יא, איך האב געשווארען און מיין שוואר איז הייליג.

סעבאסטיאן: שפיעל דאך קיינע קאמעדיע פאלשעם ווייב!

מרים: איך האב געשווארען איך ואל קיינעם געהערען און דאס איז הייליג,
נאט אין הימעל איז מיין צייגע, איך בין געוועהן —

סעבאסטיאן: דוא ביזט געוועהן געצווינגען וינע פרוי צו ווערען, נישט
אויס פרייעם ווילען? ... בלייבט מיר יעצט נור איינס האברוי, איך
וועל דעם געמיינען שופטען אויף דועל פאדערן און איהם וויא א הינד
נידערשלאגען.

מרים: (קנייט) גיין סעבאסטיאן, טהו עס נישט, טעטעסט איהם וועלען דיר
עס דיא הימלען נישט פערנעבען — סעבאסטיאן, איינס האסטו מיר
דיינע ליעבע געשענקט, שענק מיר היינט דייע גנאדע.

סעבאסטיאן: גוט, אונטער אייער בעדינגונג דיא מוזט מיר איינע פראגע
געאנטווארטען (גערויש) יעמאנד קאמט איך האב דיר געוואלט פֿרע-
גען (פערשטעקט ויך וועהרענד פון זאל קומט).

(מאראלעס, גראציע, דאן אמבראזיע)

מאראלעס: איך בין אייך גערייט אויסצוהערען מיין פריינד פאטריקא
גראציע.

גראציע: יא-וואהל ליעבער פריינד איך בארף אייך ועהר געהימנעם
ענטדעקען.

אמבראזיע: (בערירט מאראלעסן) ברודער מאראלעס א אויגענבליק.

גראציע: א פאטער אמבראזיע אייער ועגען בארף איך הייטע.

אמבראזיע: נאט ואל דיר בעלאהנען פיר דייע גוטע טהאטען וויא דוא
האסט דיר פערדיענט.

גראציע: איינער זענען האט בייא מיר איינען דאָשעלטען ווערט איינערע שטימע ערנוועקט אין מיר נאך מעהר אייפער און געפיהל פון ראכע פאטער אמבאראיע, עס איז מערקווירדיג איינערע שטימע דערמאנט מיך אימער אין איין שרעקליכער נאכט ווען א מערדערשער געזער האט אויסגעשריען, פאר מיין פאטער און פאר מיין אַנקעל, עס איז איינס פון מייע לעבענסגעהיימיסע.

אמבראזיע: זאל מייע שטימע אייך אויך דערמאנען אין מייע טהאטען (פיהרט מאראלעס אין א וויט שטיל) פארזוכטיג, געה נישט אהנע גענועהר, דיך דראכט געפאהר, גיב אבאכט, דיא האנד פון הייליגען טריבונאל מארדעט אין געהיים (געהט צו פאטריקא) פאטריקא גראציע, געדענקט איהר מייע שטימע זא פערנעסט אויך נישט מייע טהאטען (אב).

גראציע: יא דייע טהאטען וינד ווירקליך גראס און האבען דיך צום הייליגען געמאכט, ווען נישט דאס... אָבער ווארום פיהל איך צו דיר קיינע סימפאטיע?...

מאראלעס: אלזא פריינד גראציע וואס האט איהר מיר צו זאנען?
גראציע: פריינד מאראלעס, עס האנדעלט זיך ווענען איינערע עהרע, איך ווייס איהרע פרוי, שטעהט געוויס העכער פון יעדען אין פערדאכט, אָבער קענט איהר דען יונגען אָפציער סעבאסטיאן דע סעוילא (גערויש) ש, מען קומט (פערשטעקען זיך וועהרענד סעבאסטיאן און מרים ערשיי-נען אויף דער ביהנע).

מרים: יעצט סעבאסטיאן מיסען וויר שיידען.
סעבאסטיאן: א מארדע, דוא ביזט איין ענגעל, איך וואנע נישט דיך צו בעריהרען, אָבער ערלויבע מיר מיט מייע ברענענדע ליפען צו בעריהרען דיא ערד בייא דייען פיסען (קניעט).

(מאראלעס, גראציע).

מאראלעס: (ערשטוינט) וואס בעדייטעט דאס, מרים? (צו סעבאסטיאן) מיין הערר מיין נאמען איזט דאן פערנאָדא מאראלעס, מיר נועט איהר מיסען ערקלערען וואס בעדייטעט דיא סצענע?

סעבאסטיאן: מיין נאמען איזט סעבאסטיאן דע סעוילא, איך וועל אייך דיא ערקלעהרונג נישט שולדיג בלייבען. (אפציער ערשיינט).

אפיציער: וויינע מאַעקסעט דער קעניג אונ דיא קעניגין ביטען צום מיט
(בלויבט ערשטוינט).

מאראלעס: מיין שווערד איז נאך ניע רוחני איז דער שייד געלעגן ווען
מען האט געגען מינער עהרע געהאנדעלט (ציהט שווערד).

סעבאסטיאן: מיט ויין לעבען מוס יעדער בעצאהלען וועלכער וואגט מיך
צו בעליידיגען! (ציהט שווערד).

מרים: (ווארפט ויך צווישען ביידע) דאן סעבאסטיאן דע סעוילא
סעבאסטיאן: ויין ויין, איך וואגע נישט (ווארפט וועג דאס שווערד) פארט!
איך דארף נישט און קען דא מעהר נישט פערבלייבען (ווייל לויפען).
גראציע: (פערשטעלט סעבאסטיאן דעם וועג) אבער יונגער פריינד, אלס ריטער
אונ אפיציער!

סעבאסטיאן: ויין ויין, איך דארף אונ קען דא מעהר נישט פערבלייבען
פארט! (שטויסט וועג גראציען — אב).

אפיציער: וויינע מאַעקסעט דער קעניג אונ דיא קעניגין פֿעויליגען אלע צו
מיט. (אלע אב אויסער גראציע, ביהנע גאנץ דונקעל).

גראציע: (וויבט אן סעבאסטיאנס שווערד) דאס גאלדענע שווערד מיט וועלכען
דער קעניג האט איהם בעעהרט האט ער צו דער ערד געווארפען
(העכט דאס שווערד אויף) א, דאס גאלדענע שווערד וועט באלד א גאלדענע
ראלע שפיעלען (גאנצעלא ערשטוינט) גאנצעלא, גאנצעלא! דיא ביזט עס?
גאנצעלא: איך בין אימער דא ווען מען דארף מיך האבען.
גראציע: ביזט נאך נישט בענאפען?

גאנצעלא: נישט אזוי פיעל איך ואל נישט קענען ערפילען דעם בעפעהל
דעם פארשטעהערס פון אונער הייליג טריבונאל.
גראציע: אזוי איז גוט, אונער קירכע פערלאנגט פון אונס איינע הייליגע
טהאט. (ביידע אב).

(גיאזעפע, יואנא).

יואנא: דוא האסט איבערגענומען דיא מאס, דוא גרויסער העלד דאן
גיאזעפע. —

גיאזעפע: נה, קום אהיים, וועט שוין אלעס גוט ויין (פון ואל זעהר בעלייכטעט).
יואנא: (קוקט אין וואל) זעה נור, אזוי נויא בייא דיא פראסטע מענשען געהט

מען שלאפען, אזוי געהט מען ביי ניי עסען, געהטו כמעט אויסגעטון
פארלעבן, געהטו דיא קעניגין געהט מיט מאראלעם, דער קעניג
פיהרט דיא שעהנע מרים, א מאדע ביי ניי געהט קיינער נישט מיט
ניין אייגען ווייב, א פערנענען!

גיאזעפע: דוא דארפסט דייך נישט לערנען אנאלקע זאכען, קום אהיים דא
איז פינסטער מען פינטעלט מיט דיא אויגען, בנאמנות איך בין דאך
א אלטער מאן א חכם, אונ איך האב פונדעסטוועגען פערשטאנען אונ
האב גענומען א יונג ווייבעל, ווייל איך האב פערשטאנען אז אהן א ווייב
איז שלעכט, ס'איז נישט דא וועמען גוט מארגען צו זאגען, ס'איז נישט
דא ווער עס זאל א קנעפיל צו נייען!

יואנא: אזוי, נור צוליעב דעם, צוליעב א קנעפיל האט מען חתונה?
גיאזעפע: איך קען נישט לייקענען, ס'איז נאך דא א שטיקעל, ווינאדע
אדער צרות אויך.

יואנא: בייא איהם איז נור דאס ווייב, אונ דאס ווייב — בייא אנדערע איז
א פערנענען מען האט קינדערליך נאך דער חתונה מען ציהט ניא
אויף מען חאוועט ניא, מען שפיעלט ניד מיט ניא, אונ ער וויל נור
איך זאל ניד מיט איהם שפיעלען.

גיאזעפע: גענוים נור מיט מיר דארפסטו דייך שפיעלען! (ביידע זינגען דעט)

ער: וואס טויג מיר קינדער איך דארף ניא

אויף שיינע ריינע כפרות,

אויף דער עלטער וועלען מיר בייא ניא ניין

אויף גרויסע צרות.

זיע: ניין עס איז א פערנענען צו האבען קינדערלעך

מען טהוט אן פון נייערע חכמות

פון דיא ווינדעלעך,

מען ציהט ניא אויף, מען חאוועט ניא אויף

דערנאך האט מען ניא חתונה געמאכט

אונ פון דיא קינדער נאך קינדס קינדער

אוי איז דאס א פראכט (ביס: עס איז א פערנענען).

ביידע: עס איז א פערנענען.

זיע:

אָבער מיר אליין וויא א שטיין
פֿע עס איזט נישט שעהן,
אויף דער עלטער און א גרויס ווינדער
מָען האט א ציפֿפאר ביא דיא קינדער.

ער:

מיט טאטע מאמע שעהמט מָען ויך
מָען שיקט וויא שלאפען אין דער קאלטער קעד.

ביידע:

איידער קישען קינדערלעך פֿיטשע פֿיטשע פֿיטשע ווינקאלעך
קישען ווער איך בעסער מיין וויבאלע מיין וויבונקאלע.

(ביס: טאנץ אב).

גראציע, גאנועלא.

(וועהרענד מוזיק שפּיעלט, שפּריכט אלעס ביז אויף צייכען צום געזאנג נומער).

גראציע: היער איז דונקעל, פון דאנען איז וועהר גוט צו פֿעאבאקטען...
מָען שטעהט טוין אויף פון דעם טיש, ח ח ח וויא האבען געגעסען און
געטרונקען, און גאטעס דיענער גראציע האט געוארגט פאר דיא
הייליגע ואכען... גאט! ער געהט אהער אליין — דיא ענגלען אין הימל
העלפען אונז גאנועלא וויא פארבערייטעט, א גאלדענע טהאט ואל
מיט דעם גאלדענעם שווערד ערפילט ווערען. (ביידע פערשטעקען ויך).

(מאראלעס, מיט בערעקטען קאפף).

מאראלעס: דא איז דונקעל, אָבער אין דער פינסטערניס איז וועהר אנגע-
נעהם ווען א מענטש וויל בלייבען מיט ווינע געדאנקען, אה מרים ווען
דוא ואלקסט וויסען ווי איך ליידיע... (ערהערט גערויש פון גראציע) וואס
איז דאס?

גראציע: איך בין עס דאן פאטריקא גראציע.

מאראלעס: וואס פערלאנגט איהר פאן מיר (זוכט די שווער).

גראציע: (חאפט איהם ביי די הענט) מיר דיא מריינע דיענער גאטעס פער-
לאנגען דאס נור דער לעבער גאט ואל הערשען אויף דער וועלט
און אלע ווינע פיינדע אונד געגנער ואלען אויסגעראטעט ווערדען,
געצער-דיענער דער הייליגער מריבונאל האט דין צו טויד פערדור-
טיילט, און דוא ואלקסט שטערבען.

(גאנועלא שטעכט איהם מיט סעכאסטיאן'ס שווער, לאזט ליענגען דיא שווער
אין לופט אב, אויף מאראלעס לעצטע געשרויא ערשיינט אפיציער).

אפיציער : ווער האט דא געשריענען? הא וואס איז דא אזוי פינסטער? (אב)

(סעבאסטיאן שפריכט אויפגערעגט. מוזיק שפיעלט).

סעבאסטיאן : דא ערנען האב איך מיין גאלדענעם שווערד א וועק גע
ווארפען (ווכט) וויפיעל לייכט איז דא פריהער גענוען און יעצט איז
פינסטער גראדע וויא אין מיינער זעלע! עס וואר זעהר אונגעוואנען
פאן מיר דעם קעניג'ס געשענק וועקצושטייען (ערהערט טאדעס קרעכץ
פון מאראלעס) וואס איז דאס? (פאנגט אן צו זינגען) וואס זעה איך איז עס
קיין מדרים? גאט שטעה מיר בייא!

(אפיציער ערשיינט).

אפיציער : (זינגט) מאַרד! מאַרד! מאַרד!
סעבאסטיאן'ס שווערד מיט בלוט!
שנעלער לייכט גיבט אהער! (קאהר ערשיינט).

קאהר : מאַרד מאַרד וואס זעהען וויר,
איין מאַרד דא געשעהען,
אונזער מאראלעס איז טויר,
סעבאסטיאן : מאראלעס מיין גאט! ערמארדעט יעצט,
וויא שרעקליך איז דאס, איך בין פערוויירט
א גאט שטעה מיר יעצט בייא און שטיצע מיך
ערבארמען! מיין גוטער גאט —
זייא מיר גנעדיג. (קעניג ערשיינט)

קעניג : וואס איז געשעהען ערקלעהרט מיר
א שנעלער שפריכט וואס איז געשעהן
ווער האט צערשטערט אונזער פּעס?

קאהר : איין מאַרד איז יעצט געשעהן,
מאראלעס איז טויר,
אך א שרעק א מאַרד מ'האט קעניג!

(אמבראזיע ערשיינט בעטראכט מאראלעס'ן).

קעניג : אַך מאראלעס ערמארדעט
שמידעט איהם אין קעטען גלייך
וואס האקטו יעצט געמ'הוין.

דיא וואהרהייט שפּרײַך
 זאנוואס ערנווארטען, ווער האט עס געדענקט
 פאטער אמבראזיע! גיבט עס קיינע האפנונג מעהר!
 אמבראזיע? א קעניג עס גיבט קיינע האפנונג מעהר,
 פריינד מאראלעס איז טאד,
 געשיעדען אויף אימער איז ער פאן אינו.

(און צווישען מוזיק נעמט אוינעם פון קאהר וינגט צו איהם אקארט).

א מיינע ברודער יהודה מיר האפען
 יעצט נאר דאס צו טהון,
 פון קלאקטער איהם צו געהמען,
 און צו קבר ישראל
 איהם אוי נור ברענגען. (געהט אב קומט מיט מרים).

קאהר:

שלעפט איהם גיך אנוועק פון דאנען,
 נעמט דעם מערדער, נישט געשמאנען,
 ער האט איהם ערמארדעט
 געשטראפען דארף מען איהם דעם מערדער
 איהם טעטען איהם טעטען זאפארט.

סעבאסטיאן: זיין נישט איך בין שולדיג זיין נישט איך
 איך פערלארען נא רעטוינעלאו פערלארען
 פערברעכער בין איך יעצט א וועלכע שטאף,
 אונשוילדיג בין איך יעצט א קעניג ערלויב עס מיר,
 הערט מיך אלע וואס איך אייך זאגע
 דיא וואהרהייט איז עס נור גלויבט
 אונד נון זאך געשעהן גאטעס ווילען
 זיין וינד מיינע הענדע דאס שווערע איך אייך
 זיין וינד דיעזע הענדע פון דיעזען מארד
 זיין וינד מיינע הענדע דאס שווער איך ביא גאט.
 הערט אלע דעם מערדערס ליעזען וואס ער זאגט
 מאראלעס איז דורך איהם טאד
 א גוטער מענטש וואס פאר איין ענדע.

קאהר:

בונד איהם אין קעטען,
מיט דיא פים איהם טרעטען,
שלעפט איהם גיך אנועק פון ראנען,
שמיעדעט איהם שנעל אין קעטען,
טרייבען איהם פארט, פארט פון ראנען,
איהם פערלאנען צום טויר שלאנען,
שלעפט איהם נועק פארט פארט, (פאויציאן)

(פ א ר ה א נ ג.)

ענדע דעס צווייטען אקטעס.

III. אָרַמ.

(טראָק, זאל בוים קעניג, אונ געריכטס-האַפּבעאמטע).

(ריכטער. קעניג. קעניגין. קאָהר).

קאָהר: (וינגט) פֿיר דעם קעניג אונ פֿיר אונזער לאַנד
בעטען מיר דא אַלע געזעצן,
נאָט גיב איהם געוונד אין זאָהרען פֿיעל,
גליק אונ זענען אויף אַלע וועגען.
האָד לעבע אונזער קעניג, אונזער שיצער
פון אונזער לאַנד.
האָד לעבע דאָס לאַנד (ביס).

קעניג: (פראָזא) מאַן בריינגע דעם בעשולדיגטען (דיענער אב קומען מיט סעבאסט.)
דאן סעבאסטיאן, דוא ביזט בעשולדיגט אַם 17 סעפטעמבער דעם
בעוואוסטען גענעראל מאַראַלעם ערמאָדעט צו האַפּען, בעקענסט
דוא דיינע שולד?

סעבאסטיאן: איך בין אונשולדיג מאַעססטע!
קעניגין: יעדער בעשולדיגטער האט דאָס רעכט איינעם פון אונזערע
יוריסטען ויך צום פֿערטיידיגער צו וועהלען.
סעבאסטיאן: מאַעססטע! נישט איין אַדוואַקאט זאל מיין פֿערטיידיגער
זיין פֿיר מיין אונשולד – נור פֿיר ווירקליכע פֿערברעכער וינד
יוריסטען געשאפֿען, איך בין קיין פֿערברעכער!

קעניג: זאל מען דען ערשטען צייגען פֿאַרפֿיהרען (דיענער אב קומט מיט אַפיציר).
אַפיציער: איז יענע שרעקליכער נאכט בין איך געווען וואָאָפֿיציער, איך
בין זעהר אַפֿט געזאָנגען פֿאַר דעם קעניגס אַפֿאַרשטעמטע אין גארטען

און ווען איך בין געגאנגען איינלאדען דיא געסט צום מיט האב איך
 בעמערקט וויא דאן סעבאסטיאן און דער גאטעלינגער מאראלעם
 האבען צווישען ויך זעהר א פיינליך געשפרעך געפיהרט, ביידע מענער
 האבען שווערדע געזאגען, אבער דאנא מארע האט ויך צווישען וויא
 געווארפען און האט אויסגעשריען: סעבאסטיאן! בייא דיענעס ווארעט
 האט דער בעשולדיגטער ויין שווערט וועג געווארפען, מיט א צייט
 שפעטער נאך דעם אפגענדמאהל, האב איך דערהערט אין גארטען
 א שרעקליך געשרייא ווען איך מיט מיינע לייטע זענען אהין געקומען
 האבען מיר געפינען דאן מאראלעס טאדט — עס וואר געווען א מייכעל-
 מארד, אין דער וואונדע האט געשטאבען סעבאסטיאן גאלדענע
 שווערד, וועלכעס ער האט דעם זעלבען אפגענד פון וייער מאנעסטעט
 ערהאלטען! סעבאסטיאן איז געלעגען געבען דעם טויטען קערפער
 פערנווירט אהנע הוט, וינע קליידער און הענדע ווארען מיט בלוט
 בעפלעקט.

קעניג: וויא אזוי, סעבאסטיאן, האסטו געקענט זאגן וואס טהו?
סעבאסטיאן: מיינע הענדע און קליידער ווארען מיט בלוט בעפלעקט,
 דאס איז וואר — דאס איך מיט מאראלעסן איין פיינליך געשפרעך
 געפיהרט האב, דאס איזט אויך וואהר, אבער דאך בין איך נישט דער
 מערדער פון מאראלעסן, אייערע צייגען זענען גענישען, מיינ צייגע
 איזט גאט!

קעניג: מען זאל דען צווייטען צייגען רופען, (גיאזעפע קומט ערשטאקען).
גיאזעפע: ערבארעמט איך איבער מיר, איך בין נישט שולדיג.
קעניג: רוהיג! קיינער בעשולדיגט דיר נישט.
ריכטער: שווער אז דיא געסט זאגען דיא ריינע וואהרהייט וויא פאר דעם
 אלמעכטיגען גאט!

קעניג: (צייגט אויף סעבאסטיאן) קענקט איהם?
גיאזעפע: אויב איך קען איהם? עס איז דאסעלבע וויא מען זאל פרעגען
 א מענשען צי ער קען ויין אייגענע נאז! — א אייגענע נאז אויב זיא איז
 נישט שטארק אויסגעצויגען זעהט מען זיא נור דורך דעם שאטען,
 און איך האב איהם געזעהן במעט זענען טאג, איך האב איהם געקאנט
 ווען ער האט נאך נישט געטראגען דיא אפיציערסקע הויזען;

קעניג: ווייסטו עפעס ווענען מאַרד?
גיאוועפע: יא! איך ווייס אז דער ערמארדעטער מאראלעס איז ערמארדעט
געווארען אויף מוידט!

קעניג: און ווער האט איהם ערמארדעט?
גיאוועפע: איך ברעך מיר דעם קאפף שוין שטונדען לאנג, און קען נישט
טרעפען ווער עס האט איהם ערמארדעט. — אבער דוא נאלקט נישט
קענען אויסגעפונען איז מיר טאקי א חרוש!

קעניג: ווארען פילייכט אורזאכען וועלכע נאלען אויפרייצען דינען העררן
גענען מאראלעס?

גיאוועפע: די ערשטע אורזאכע איז א יונג, שעהן ווייבעל!
ריכטער: (צו די איבריגע) איהר הערט?
גיאוועפע: ווער עס האט א שיין ווייבעל איז היינט נישט ויכער מיט דעם
לעבען!

ריכטער: האט מאראלעס געהאט אורזאכע צו אייבערן?
גיאוועפע: אייפערזיכטיג! פונם ונען קען מען פון ויזא אראב, געהקטו מיט
דיין ווייב אין גאס — קוקען ויזא, עס הייבט ויך אן מיטן קוקען עס
לאזט ויך אויס מיטן קוקען!

קעניג: גענוג, ברענגט דיא ווייטערע צייגען, (יואנא קומט) שווער מיין קינד,
אז דיא וועקט זאנען דעם אמת, וואס ווייסטו אין דעזער מארד-
אנגעלענעהייט?

יואנא: ענטשולדיגט איך בין א יונגע פרוי, איך ווייס נישט אפער פאסט
נישט פאר א יונגע פרוי?

קעניג: קענסטו דעם פעשולדיגטען?
יואנא: ער איז נישט שולדיג, איהר מענט מיר גלייבען.
קעניג: איך פרעג דיך, קענסטו איהם?

יואנא: אויב איך קען איהם! ווען ער איז געווען נאך אזא יונגעל האב איך
מיד מיט איהם שוין געשפיעלט!

גיאוועפע: איך וואלט עס נישט בערארפט ערלויבען.
יואנא: ער איז געווען שטענדיג א גוטער, א שטילער, א... פליג אויף דער

וואנד האט ער נישט ואמשעפעט, מען דארף ניין בלינד און משונע צו גלייבען אז ער האט א מענשען ערמארדעט!

העניגין: וויססטו נישט, אפער האט איהם איינע פערברעכערישע ליעבע געטריעבען צו דעם פערברעכען?

יואנא: ערלע מענשען נעמען אליין אן דיא פפרה פאר ויער ליעבע ויא ויפצען קרעכצען, ויא קוקען אויף דער לבנה, אפער ויא טהון קיינעם קיין שלעכטס איבער ויער ליעבע, גלויבט מיר ער איז אונשולדיג!
(דיענער רופט גראציע).

העניג: דאן פארטריקא גראציע, איהר וייט איינער פון דיא וויכטיגסטע צייגען אין דעם פראצעס.

גראציע: איך וועל מיך גליקליך שעצען, אויב איך וועל קענען מיט מיינע קליינע קרעפטע דער וואהרהייט דיענען, איך שווער איך וועל אלעם ריכטיג ערצהלען.

העניגין: איך מוס אייך אויפמערקזאם מאכען מיינע העררן, דאס דיענער צייגע ערצהעלט אונגלייביגע ואכען פון מיינער יונגער פריינדן וויטווע מאראלעס!

גראציע: איך צווייפלע נישט, דאס אליין דאנא מאריע וועט נישט וואנען מיינע ווארטע אפצולעגען, ואל מען ויא אליין פרעגען.

קעניגין: ויא איזט זעהר קראנק, איך פערלאנג מען ואל ויא פון דיענער שווערער לאסט בעפרייען.

קעניג: ענטשולדיגע, איהרע אייגענע עהרע פאדערט ויא ואל אליין ער-שיינען און אלעם פארערצהלען, ואל מען ויא רופען. (דיענער אב).

יואנא: זעה, ער שטעהט נעביד קוים אויף דיא פיס.

גיאזעפע: מען וועט איהם אויפהענגען וועלען ויך ויינע פיס שוין אויסרוהען.
(מרים קומט מיט דיענער).

קעניגין: ארמעס קינד! דוא פיהלסט דיך זעהר שלעכט איך ערלויבע דיר נעבען מיר צו זעצען.

מרים: דאנקע מאיעסטעט (בלייבט שטעהען)

העניג: דאנא מאריע קענסטו דעם מאן?

מרים: יא...!

קעניג: ער איז בעשולדיגט, דיינען מאן ערמארדעט צו האבען גלויבסט
דוא עס?

מרים: עס איז מיר געהער שווער צו גלויבען אז דאן סעבאסטיאן דע סע-
ווילא ואל איין מערדער זיין, אבער נאך שווערער איז מיר צו גלויבען
דאס ווען ער ווירקליך דיענען מארד בענאנגען האט, קיין מוסה האבען
נאל, דיענעס אפען צו געשטעהען, אונד אהנע פורקט דיא שטראפע
צו ערווארטען!

סעבאסטיאן: דאנא מארע איך בין אונשולדיג!

מרים: עס איזט וואר, נכט ער האט דיענען מארד, דיענען שענדליכען
מארד בענאנגען.

קעניג: אייניגע ציינען בעהויפטען, דאס דער בעשולדיגסטער האט געוואנט
דיך צו פערפאלגען מיט א פערברעכישער ליידענשאפט, עס טהוט
מיר געהער לייד, אבער דוא ווירסט אייניגע פראגען בעאנט-
ווארטען מיסען, שווער דאס דוא ווירסט דיא ריינע וואהרהייט
זאגען

מרים: שווערען... איך... אונד דאן אלעס, ווענען אונזער פערהעלטניס
ערצעהלען — דאך ואל איך אפען געשטעהען, דאס ער האט מיך
געליעבט — אבער זיין זיין! ער איזט קיין מערדער, און ווען איך ואל
זאגאר מיט מיין לעבען פאר מיין גלויבען בעצאהלען וועל איך דאך
נישט שווערען — מיין לעבען האט קיין ווערטה!

קעניגין: געהט וויא בלאס ווא איז מיר האבען גענוג ציינען אהנע איהר!
גראציע: ואל מיר ערלויבט זיין צו זאגען דאס מיינע בעווייזע ערשט דאן
איין ווערטה האבען, ווען דאנא מארע ווירד דיא וואהרהייט זאגען,
ווענען איהרע פערהעלטניסע מיט דאן סעבאסטיאן דע סעווילא!

קעניגין: איך ווייס דיא וואהרהייט ווענען דיענע פערהעלטניסע, און
איך דיא קעניגין פאן קאסטיליען קאן שווערען, דאס ווא איזט זיין,
אונשולדיג זיין.

קעניג: דעסטא בעסער ווירד עס זיין ווען ווא אליין ווירד דיא וואהרהייט
געשטעהן, שווערע ביים הייליגען עוואנגעליאם!

מרים: שווערען ביים הייליגען עוואנגעליאם, עס וועט זיין א בעטראג, ווען

איך וועל דאס טהון איך קען נישט שווערען דען עס איזט מיר
פערבאטען!

אלע: וואס בעדייטעט דאס?

מרים: דאס בעדייטעט, איך בין איינע יודין, און דער גאט פון יודישען
פאלק איז אויך מיין גאט...

קעניג: יעצט קען איך איבער דיין אנדטייל נישט מעהר ענטשיידען, דוא
געהערסט צו דער אינקוויזיציאן — דאן פארטריקא גראציע מענע פיר
דיינע זעעלע זארנען.

פערואאנדלונג.

(קאריקאַטור אין קעניגליכעם פאלאץ, מרים ווירר געפיהרט דאמען, דיענער, קאהר, ארבעל).

מרים: אלע בעסטען דאָרט גאט, ער זאל וויא פֿערנעבען דיא ערניערדיגונג דורך מיר, דורך איינע אונטערדיגע יודין, דאָרט ויך דיא יודען זענען אזוי קליין און שוואַך, און גאט איז גרויס און שטארק, וויא קענען מיינע רייד פאר איהם אזוי געפֿעהרליך ויין — איהר הערט! אים נאָמען גאטעס קליינט וויער געבעט־ליעד אזוי זעס! אזוי מיכד! און אים נאָמען פון דעם זעלבֿען גאט זענען ווייערע טהאָטען אזוי שולעכט און גרויזאם, איך ווייס — באלד וועלען קומען דיא שוואַרצע מענשען נאָך מיר, מען וועט מיך מאַרטערן, אום פֿאן גאט דער לעבֿע (גערויש) וויא קומען שוין נאָך דער וינד גער יודין!...

(איינשטריט קעניגין, מרים פאלט צוריק).

העניגין: (צו דיא דאמען) פֿערלאָסט אונז דאמען אונז דיענער אב) גאט אין הימעל! ביזטו ווירקליך איינע יודין? מאַרע!

מרים: יא מאַעסשטעט! איך וואָנע יודין צו ויין.

העניגין: איינער יודין האט דיא קעניגין איהרע פֿריינדשאַפט געשענקט אַה וועלכע שאַנדע! אָבער ווארום האָסטו מיר פֿריהער דיא וואהר־הייט נישט געזאָגט?

מרים: איך האב נישט געוואלט פֿערליערען דיא פֿריינדשאַפט פֿאן דער קעניגין.

העניגין: מאַרע! ווייסטו דאָ באלד וועט דו דיא הייליגע אינקוויזיציאן פֿארדערן, וועה וויא וועלען דו זעהר מאַרטערן!

מרים: אונזער שטייגעס שיקנאל איז געפֿלאָגט אונז געמאָרטערט צו ווערען.

העניגין: פערשפּרעך מיר נעצט דיין גלויבען צו פערלאַסען, דאן ווערדע איך טראכטען דיר צו רעטען.

מרים: ניין מאַעקסטעט איך וועל אלס יודין שטערבען, און זאגאר ווען איינער גלויבען זאל מיר גליק פערשאַפּען, העטע איך עס מיר אויף נישט ערלויבט.

העניגין: דומעס קינד! דאס געריכט האט וויינע ויצונג פערשאַפּען פילייכט ווירד מאן איהם אונשוילדיג פינדען, דאן קענסטו מיט דיין געליעבטען גליקליך ווין.

מרים: ניין קעניגין, דער וואס פערשטאקט ווין גלויבען צוליעב פערנעהן-ליכען גליק, דער פערדיענט נישט גליקליך צו ווין!

העניגין: דיא זאגסט נור דאפיר ווייל ווייט דיינער פריהעקסטען קינד הייט האט מען דיר געלערנט אונט צו האסען, איך וועל דיר איבערגעבען איינעם, וועלכער וועט דיר לערנען אונזער גלויבען ליעבען! (קלאפט מיט דיא הענד) דער ווער איזט דארט? זאגט, דער פאטער אמבראזיע קען שוין אריין קומען.

(אויפטריט אמבראזיע.)

מרים: (פריידיג) אמבראזיע א גוטער גאט!

העניגין: איז דיר דער מאן בעקאנט? דוא ווירסט דיר איבערצייגען דאס עס איז איינע עהרע מיט זא א געטריכען מאן צו איין גלויבען צו געהערען!

אמבראזיע: קעניגין! איך האפע זיא ווירד מיינע גלויבענס-גענאסין ווין. **העניגין:** מיט דיעזער האפנונג פערלאַז איך אייך! (א=)

מרים: פאטער אמבראזיע, דיא קעניגין האט רעכט עס איז איינע עהרע מיט אייך צו איין גלויבען צו געהערען!

אמבראזיע: שא... מרים! דוא האסט הייטע א גרויסען פעהלער געמאכט פיעל פון אונזערע ברודער וועלען דורך דיר ליידען, דיא שרעקליכע אינקוויזיצאן וועט באלד וועלען אויף דיר דיא שווארצע האנד לעגען, דאס איינציגע מיטעל איז, איך זאל דער קעניגין זאגען דאס דו ווירסט דיין גלויבען פערלאַסען - פילייכט ווירד עס העלפען? איך זאגע פילייכט, ווייל דיא אינקוויזיצאן ווירד דיר דאך פארדערן, ווירד

ניכט די קעניגען ניכט קיינע מאכט אין דער וועלט אים שטאנדע
וויין דין צו רעטען (גערויש) וועה מיר! איך האב מורא עס איז שוין
שפעט.

(גראציע, גאנזעלא, 2 מאסקירטע מענער)

גראציע: דער הייליגער טריבונאל, פארדערט דיא וינדיגע יודין! הייליגער
פאטער אמבראזיע וועגנעט מיר! (אמבראזיע וועגנעט איהם).

אמבראזיע: ברודער גראציע וויא איך פערשטעה וויל זיא איהר גלויבען
פערלאסען!

גראציע: ווירקליך, דאס פרייט מיר! אבנאחאל איהר קערפער ווירד
צערשטעטערט און צעריסען ווערדען אין שטיקער ביז זיא ווירד
אלעס ערצעהלען וואס דאס טריבונאל וויסען דארף, — אבער וואס
איזט דער קערפער? אשע און ערדע! אס וועניגסטענס ווירד איהרע
ועעלע גערעטעט וויין — נעמט זיא!

מרים: פאטער אמבראזיע! (מאסקירטע מענשען טראגען זיא, אב).

גראציע: (אכנעהער) א געלאכט זיין גאט! איהר וינדיגער קערפער,
געלאנגט נאר צו דער העלע, איהרע וועעלע אבער ווירד וויין דארט
אין הימעל! (אב).

אמבראזיע: עד מתי אלהים! דיין ארים פאלק ווירד געפלאגט, פער-
פאלגט, געיאגט און דיא שווייגסט? דיא וועלט איזט פערפלייצט מיט
יודישע טרערען און מיט יודיש פלוט, און דיא שווייגסט? איך בעט
דיך גאטניין ענפער מיר, וויא לאנג נאך — עד מתי אלהים, עד מתי?

פערוואנדלונג.

(ראסעלבע בילד וויא אין פראלאג, אויפ'ן טיש ליעגט א טויטער קלידפער, מרים אויף א האלצבעטל זינגט עד מתי, נאך געזאנג)

(גראציע, גאנזעלאָ.)

גראציע: אהא ניא וויינט, דאס איז נישט שלעכט! טרערען שוואכען אָב
(ערבליקט דען קערפער) ווער איז דאס?

גאנזעלאָ: דאס איז איינער פון מאראלעס דיענער, ער האט נישט אויס-
געהאלטען, היינט נאך האלבע נאכט ווירד פאטער אמבראזע מיט
יינע דיענער איהם בעערדיגען.

גראציע: ערלער ברודער גאנזעלאָ, געה געה אָב מען האט שוין אָדער
געבראכט דעם פערברעכער סעבאסטאן? איהם ווירד דיא ויגריגע
יודין פילייכט עטוואס פערטרויען!

גאנזעלאָ: (אבגעהענד) מיר שיינט ער זארגט מעהר פיר איהר שעהנעם
קערפער, אלס פיר איהר ויגריגע זעלע!

גראציע: עס פרייט מיך זעהר שוועסטער מאריע וואס איהר האט
ענדליך דיא וואהרהייט פון אונזער הייליג גלויבען פֿעגריפען, איינער
זעעלע האט איהר שוין דאמיט גערעטעט, אויב איהר ווילט, קענט איהר
אויך איינער קערפער רעטען! איהר פערשטעהט?

מרים: איך פערשטעה, דאס יעדעס ווארט וואס קומט ארויס פון אייערע
אונגרינע ליפען איז אבשייליך אונ געמיין!

גראציע: (צייגט אויף דעם טויטען קערפער) איהר זעהט מאדאם, דאס איז
איינער פון אייערע טרייע דיענער — דאסזעלבע ערנוארטעט אייך אויך!

מרים: דאס איז קיין נייעס פיר מיך, איך ווייס אז איך דארף פון אַזעלכע
מענשען וויא איהר אַלעס ערנוארטען.

גראציע: וויא דאך ניקט דום, קינד! ווארום וואלסטו שטערצען ליידען?
ווען דוא קענסט נאך געניעסען פריידע און פערנעניגען, ווארום וואל
דיין שעהנער קערפער פערקריפעלט ווערען? ווען דוא קענסט דיר
מיט דייןער רייצענדען שעהנהייט דא פרייהייט קויפען, ווארום וואלסטו
שטערצען, ווען דוא קענסט נאך גליקליך זיין און א אנדערן אויך
גליקליך מאכען? א, דוא פערשטעהסט נישט וועלכע געפיהלע דוא
האסט שוין פון לאנג אין מיין ברוסט ערנועקט!

מרים: (שטאמט איהם וועג) פארט פון מיר דוא העסליך נידריגער מענטש, דוא
האסט שוין לאנג אין מיר ערנועקט געפיהלע פון עקעל און פערראכטונג!
גראציע: פערנעם נישט, דוא ביזט אין מייןער מאכט, וועם קענסטו צו
הילפע רופען?

מרים: אהער קען מיר קיינער צו הילפע קומען, אבער מינע הילפע איז
דא! געהסטו — ווען דוא צו מיר נאך איין שריט געהער קומסט, מאך
אויך איין ענדע צו מינעם לעבען! (נעמט זיך דא קעטען ארום דעם האלז).

גראציע: טיפער! ווער האט דיר ווא א לאנגע קעטע געגעבען? אלץ מיר
וועלען זעהן, וויא לאנג זיא וועט נאך קענען זא פראווייזן, (קלינגט, ריכטער
קומען) דער הייליגער טריבונאל ערעפנעט דא נוצונג — אויגריינע יודין!
טרעטע פאר, דער הייליגער טריבונאל פאדערט דוא וואלסט אויך
אייניגע פראגען אנטווארט געבען, ווירסטו אבער הארטנעקייט זיין, ווא
האפען וויר גאט זיא דאנק גענוג מיטעל דיך צווינגען צו רעדען, זאנע,
האט דער ערמארדעטע מאראלעס געוואוסט דאס דוא איינע
יודין ביזט?

מרים: וואס דער געוואוסט, אדער נישט געוואוסט האט, זאל מען איהם
זעהן פראגען!

גראציע: איהר הערט וואס פיר איינע פרעכע אנטווארט? — אלע זיינע
דיינער האפען מיר געפאלטערט, און עס איז אונז דאך נישט געלונגען
צו ערפאהרען, וועלכע נאך פון דא וואס מאסקירען זיך אלס אנדערס-
גלייביגע, אין דער וויקליכקייט אבער, יודען זינד!... (סעבאסטיאן ווירד
אין קעטען הערינגעפיהרט, מרים בעמערקט נישט זיין קומען, גראציע גיבט איין
זייכען מען זעצט איהם.) האט סעבאסטיאן דע סעוויילא געוואוסט דאס

דוא ביזט איידן? (שווייגט) ווייבטו פילייכט ווער עס וואר סעבאסטיאןס פאטער?

מרים: נין!

גראציע: איזט ער דיין געליעבטער?

מרים: איך גלויבע, דענעם איזט נישט דיא אויפגאבע פון א הייליגען טריבונאל צו וויסען!

גראציע: ווא לאנגע דוירען שוין אייערע פערברעכערישע, זינדגע פערדעלטניסע?

סעבאסטיאן: ערניערדיגט נישט דען נאמען איינעם אנדערסקלייביגען אין דיא אויגען פיר דער אונטוולדיגען יודין!

מרים: סעבאסטיאן!... עס האט מיך איבעראשט דא צווישען ווא צו געהן איינען אנדערסקלייביגען, וועלכער פיהלט אונ דענקט ווא א מענטש!

גראציע: סעבאסטיאן דע סענוילא, דוא וועסט רעדען ווען מען וועט דיר ערלויבען — יודין אנטווארטע! ווייבטו ווער עס וואר דער פאטער פון סעבאסטיאן?

מרים: איך ווייס נישט, אבער איך גלויבע, ער וואר געוויס איין ענדעלמאן אבנאהל ער וואר איין אנדערסקלייביגער!

גראציע: זא דוא ווייבט נישט! אונ דיין געמאהל הערר מאראלעס וואר יודע אדער אנדערסקלייביגער? (שווייגט) וואר דיין מאן יודע אדער אנדערסקלייביגער? (שווייגט) א, ווא שווייגט, ברידער נעמט ווא אויף דעם פאלטערטיש (מרים ווירד אבגעפיהרט, סעבאסטיאן וויינט, גראציע גיבט א צייכען מען פיהרט איהם צו) נו, סעבאסטיאן, פערהאלט דיך רוהיג, אונ אנטווארטע אויף אונזערע פראגען, ביזטו איין אנדערסקלייביגער?

סעבאסטיאן: מעהר אלס זעכער איינער פון אייך!

גראציע: האסטו געוויסט אז ווא איז א יודין?

סעבאסטיאן: יא!...

גראציע: איזט ווא נישט מרדכי, דיא טאכטער פון הענריקא מענדלעווע? (מרים קרעכצט).

סעבאסטיאן: דאס ווייס איך נישט (ערשאקען) א, טהוט עס נישט, איך בעט אייך, טהוט עס נישט!

גראציע: וואר דיין פאטער אַנדערסן לייבונגער?

סעבאסטיאן: גענוים! (מרים שרייט לויט) וואס טהוט איהר דא? ווער ווייט איהר? מענטשען? אייער ערלענער האט אויף געלערנט פערנעכען און פערצייהען אונזערע ערנסטע פיינדע, און איהר מארטערט און פאל-טערט. דיא, וועלכע טראגען צו אונז געפיהלע פאן פריינדשאפט, — שאנדע און שטאף, אויף דיא וואס האבען אזוי פערקריפטעלט דיא לעהרע פון ברודער לעבע און מענטשליכקייט!

גראציע: ה ה ה איד האב געוואוסט אז מען וועט נא מארטערן, ווירד ער רעדען, סעבאסטיאן! ביזטו שאהן לאנגע אין דער לעבע מיט דער יודין? קענטסט אונז וויער נאחמען געבען, (מרים גיט א שרעקליך געשרוי)

סעבאסטיאן: א מערדער! פערברעכער! (ווארפט זיך צום טיש).

גראציע: (ערשראקען) פיהרט איהם פארט, די ניצונג איז פערטאגט!

(מען שלעפט סעבאסטיאן — מרים ווירד צורוקגעלעגט אויף איהר בעטעל, אלעס אב, ביהנע דונקעל).

(אסמבראזיע, מאסקירטע מענער מיט פאקעל, אייניגע טראגען א שווארצען זארג)

אמבראזיע: (געחט צו מרים) ווא לעבט נאט ווא דאנק... ש... ש...

מרים: (מיט שוואכע שטימע) דו! אה מיין פריינד! (חלישט)

אמבראזיע: (ציהט פון איהר אראפ דעם מאנטעל, שלויער און טהוט אן דעם טויטען)

מיין קינד שטארקע דין און האב קיין אנגסט, אלס א טויטען וועלען מיר דין פון דעם פינסטערן גרוב ארויס טראגען, און אלס אונזער גערעטעטע און געלעבטע מרים, וועלען מיר דין ברענגען אהין, אין אונזער בליהענדען עמק הארזים איד בעט דין ווא רוחניג און שרעק דין נישט (אויטל צום טויטען קערפער) ברודער! ווא אונז מוחל, דוא וועסט נישט קומען צו קבר ישראל, אדער דורך דיר וועלען מיר רע-טען א יודישע נשמה! תהי נפשך צרוחה בצרור החיים!

כאהר: (זינגט) אדם להבדל דמה ימיו בצל עובר.

(ווא ליגען שנעל דעם טויטען קערפער אויף מרים בעטעל, אין מרים אין זארג, מען טראגט זיא ארויס, קאהר זינגט טרויריג).

אמבראזיע: (נאכגעהער) נאמיניו! ווא איז גערעטעט! ווא איז גערעטעט!...

(פ א ר ה א נ ג)

(ענדע דעם דריטען אקטעס).

IV אָקט.

(גראַסער פאלאסט, דאנעבען שטעהט איין הענקער מיט א האק, אויף דעם באלקאן ערשיינט קעניג, קעניגין, האַפּדאמען און האַפּהערען).

אַלע: הורא! הורא!

(קאָהר זינגט, קעניג גיט א צייכען, ערשיינט אפיציער מיט אקטען).

אפיציר: (לעזט) אס 17 סעפטעמבער פאריגען יאהרעס איזט אים קעניגליי-
כען גארטען דאן פערנאנדא מאראלעס ערמארדעט ווארדען, אלע
בעווייזע זענען געוועהן, אז דאן סעבאסטיאן דע סעוילא האט דעם
מארד בענאנגען, אבואהל דער בעשולדיגטער וויל זיינע שולד נישט
אנערקענען, איז איהם דאך ביו הייטע נישט געלונגען זיינע אונשולד
צו בעווייזען, דאדורך מוס הייטע דאס אורטייל פאן געריכט אויסגע-
פיהרט ווערדען דער מערדער ואל לויט געזעץ געקעפנט ווערדען.

קעניג: האט דיא הייליגע אינקוויזיציאן נישט צו זאגען?

גראציע: אונזער הייליגער גענעראל אינקוויזיטאר טארקאנוי מאדא אוי
מיר אלע האבען בעשלאסען דעם פערברעכער איפער צו געבען
אין דיא הענד פון דער ציוויל מאכט, אין עס ואל געשעהן דער אקט
פון גערעכטיגקייט...

העניג: סעבאסטיאן האסט נאך עטוואס צו זאגען?

סעבאסטיאן: נאך איין מאל זאג איך אז איך בין אונשולדיג און דארום
בעט איך מען ואל פון מיר דיא קעטען הערונטער נעהמען, קריעגסמאן
בין איך געוועהן, און ווארום זאל איך אלס געוועהנליכער מענש
שטערבען? לעבען איז מיר מעהר נישט ערלויבט, אבער אלס פרייער
מענש ואל מיר ערלויבט זיין צו שטערבען!

העניג : נעמט אראב דיא קעטען פון איהם ! (געשיהט)
אפיציער : דיא הינריכטונג זאל פאלצאנען ווערדען. (מען הערט שרייען
איינס צווייט...)

העניג : עטוואס וויכטיגעס מוס געשעהן זיין !

(מרים ערשיינט אלס ריטער).

מרים : האלט ! שטעהט ! דער ריכטיגער מערדער איז געפונען, מען ברענגט
איהם באלד אהער, היער איז דאס פאפיער דא איז געשריעבען, וואס
דער ריכטיגער מערדער האט געוויזען אין דער געגענווארט פאס
הייליגען אמבראזיע און אנדערע צייגען (גייט דעם קעניג דאס פאפיער).

גראציע : אמבראזיע איז מעהר קיין הייליגער, ער איז אונטער א שווערען
פערדאכט, דער הייליגער מריבונאל ווקט איהם ! (מאן ברינגט גאנזעלא)
גאנזעלא : זאל הערען דער קעניג, זאל הערען דאס פאלק מאראלעסן
האב איך ערמארדעט !

העניג : דוא ?

גאנזעלא : יא ! אבער דורך דעם העררן ! (ווייזט אויף פאטריקא).

מרים : (צו סעבאסטיאן) יונגערמאן דוא ביזט גערעטעט !

סעבאסטיאן : א מיין יונגער רעטער, ווי זאל איך דיר מיינע דאנקבארקייט
אויסדרוקען ?

מרים : איך דארף היער קיינען אויגענבלויק פערזיימען אלעס ווירד דיר
ערקלעהרט ווערדען, נור קום צווישען דיא געבירגע ! (אב).

העניג : פערהאפטעט דען מאן וויא אויך דען הערר פאטריקא גראציע.
(בעפעהל ווירד אויסגעפיהרט).

פערואַנדלונג.

(האָף נעבען סעבאסטיאַן'ס הויז, אמבראזיע אלס ריטער).

אמבראזיע: מיט אינגערליך האב איך אייך דא ערנווארטעט, איך האב קיינע צייט, יעדע מינוט איז מייער, איך האב אייך געהער וויכטיגעס מיטציטיילען!

סעבאסטיאַן: יא פאטער אמבראזיע איך האב אייך באלד ערקענט אָנְוָאהל...

אמבראזיע: ש ש ש מיין זאָהן! נעמאנד דארף מיין נאמען וויסען!
סעבאסטיאַן: וויא דער יונגער ריטער האט מיר ערקלעהרט, האבע איך אייך צו פערדאנקען וואס גאנצעלא האט זיין שולד אנערקענט!

אמבראזיע: קורץ זא איז עס געשעהן, איך און דיין רעטער וויר האבען געאיילט אין דיא בערגע, אונטערוועגס איז אבער דער יונגער ריטער קראנק ווארדען, ווייל ער וואהר געהער ערשעפפמ, האבען מיר געמוזט אין דארף איבער נאכט שטעהען בדייבען, אין דעם איינפאהר הויז זענען געווען א סך מענשען, צווישען זייא אייך גאנצעלא, ער וואהר געהער בענאפען און האט געפראלט אין בענאפענעם צושטאנד, אז ער ווייסט ווער עס האט מאראלעסין ערמארדעט, מיט גוטע ווארטע איז מיר געלונגען דיא וואהרהייט פאן איהם הערויס צו בעקומען, ער האט אלעס ערצעהלט, עס וואר אבער וועניג צייט, דען דאס דארף ליענט געהער ווייט פון סענאווע, און עס וואר פערקוינדעט דאס הייטע אום 12 אוהר ווירד דאס מאדעס אורטייל פאלצאנען ווערדען, דער קראנק קער ריטער אבער, האט פערגעסען זיינע וואונדען און האט זיך שטעל אויפגעזעצט אויף איין פפערד און איז געפלויען נאך סענאווע, מיר אלע זאפארט נאך — געדענקסטו ווען דיא אינגווייציאן האט געפערענט נאך דיין פאטער?

סעבאסטיאן: איך ווייס נאר דאס, מיין פאטער איז פערשוואונדען.
אמבראזיע: דיין ארמער פאטער איז געשטארבען אין דעם זעלבן
פינסטערן גראב, וויא מען האט דיינע אונגליקלעכע מרים גע-
מארטערט.

סעבאסטיאן: מיין פאטער! איזט עס מעגליך? נואר ער דען איין
געצער?

אמבראזיע: עס איזט שוין צייט מיין קינד זאלסט וויסען דאס דיין
פאטער יודע נואר!...

סעבאסטיאן: מיין פאטער יודע!
אמבראזיע: רוהיג מיין זאכן, דיא טראגסט אויף דיין האלד איין גאלדע-
נעם אפצייכען, וועלכעס דוא האסט פון דיין פאטער?

סעבאסטיאן: יא! איך פערשטעה עס אבער נישט! (זוכט מעראליאן).
אמבראזיע: דיין אפצייכען איז פון אלע זייטען געבראכען. דיין גאטזעליגער
פאטער האט דיר פערשפראכען! דאס מיט דער צייט, וועט ער דיר
דיא אנדערע העלפטע פערטרויען, דיא אנדערע העלפט עפען ווירד
דיר יעצט ערקלערט ווערען (לעגט עס צוזאמען) פון איין אנדערס צייכען
איזט גענוארען איין מגן דוד, דאס סימבאל פון יודענטהום! סעבאסטיאן
דארט אין דיא געבירנע ווירד דיר אלעס רעסמליכע דייטליך ערקלערט
ווערען — לעבע וואהל! (אב).

(גיאזעפע, יואנא ערשיינען מיט פעקליך).

גיאזעפע: איך זאג דיר, נעם דיר נור מיט, דאס וואס מען דארף, אונ גענוג!
יואנא: אונ טאקי וואס מען דארף — דאס דארף מען נישט!
גיאזעפע: טאקי דאס מיין איך דאך!
יואנא: נו, גענוג שוין! זאג בעסער פון וועמען האסטו דעם ניגרח פון
אמבראזיע?

גיאזעפע: שא — פאטער אמבראזיע איז אויסגעטרוקענט גענוארען, אזי
וועט אצינד זיין א גרויס רדיפות, מען וויל פון אונז ארויסטרייבען דאס
ביסעל יודישקייט, נו, האט מען מכריו ומודיע געוועהן, אז אלע זאלען
יך תכף אפטרעטען, מיר וועלען ויך אלע פערזאמלען אין עמק הארזים

אָפּהאַלְטען דאָרט צום לעצטען מאַחל דעם יום טוב סבּות און נאָך
דעם, אַלע מאַרש נאָך פּאַרטונאַל!

יואנא : יא, מען דאַרף שאַטענען אַלעס וואָס מען האָט דאָ!
גיאזעפּע : יא, מען דאַרף שאַטענען אַלעס וואָס מען, אָבער מיינע פּליישיגע
וואָס?

יואנא : עס איז אָבער דאָס מיינע קליידער!
גיאזעפּע : איך וועל דיר מאַכען אַנדערע קליידער, וואָרף אונז דאס
פּעקול מיר האָבען נעמיגעטע פּעקליך צו טראָגען... אין עמק האַרונים
וועלען מיר נעהמען אונזערע ספּרי תּורות, און דא האב איך טלית און
תפילין — וועסטו דאס פּעקאלע דאַרף דער יוד טראָגען און נישט
מיעד ווערען!

יואנא : יא! האָסטו רעכט.

(גיאזעפּע וינגט)

דאס פּעקעלע!

I.

נייט דעם אונזער לאנד איז פּערלאָרען
פּרענט נאָך מעהר עשׂים צאָרן
מיר וואָנדערן און מען טרייבט אונז פון לאַנד צו לאַנד
ער לאָבט ווען מיר טראָגען דאס פּערשימעלעטע פּעקעל
אָבער אַ קרענק קען ער וויסען וואָס דא ליגעט אים וועקעל
מיט אוצרות קויפּען איז ער דאס נישט אימפּשאַנד,
חאטש מען טרייבט און מען יאָגט
דאס יודעל געהט ווייטער און וואָגט

רעפּרייען:

וואָס דאס פּעקעלע, יודעלע האב קיין מורא
אויף דיין פּלייגעלע טראָג און ווער נישט מיעד
טראָג דאס פּעקעלע יודאלע היט אָב גאטס תּורה,
וואָס דאס טראָגט דעם גאטען יוד
היט אָב גאטס תּורה — טראָג דאס פּעקעלע א. ו. וו.

II.

וַיִּין פֶּעקעל דערמאפט האט עשו גלייך
און וַיִּין תורה צעריסען אויף פארך
א נייע תורה האט ער געוואלט דעם יוד אנהענגען
דער יוד האט דיא שטיקלעך צוואמענגעקליעבען
שטיקערהייט דאס קיין אות איז איבערגעקליעבען
ווייל גאנץ וויל ער וַיִּין תורה אהיימברענגען
קאטש מען טרייבט א. ו. וו.

III.

פֶּערנערט איז אלעס דעם יוד אים לאנד
יעדאך איז אלעס ביי איהם אין דער האנד
אייגענבאהענען הייזער, בויען קאמערס איז נאר דער יוד
נאר פֿלוצים רייסט עשו ביי איהם אלעס אויס
און טרייבט איהם אין גאנצען פון דעם לאנד ארום
אלדינג לאזט ער, נאר איינס, וַיִּין פֶּעקעלע נישט
קאטש מען טרייבט א. ו. וו.

IV.

וויא דערלעבען מיר צו וַיִּין שוין
אין אונזער הייליג לאנד ציון
דאס איז אונזער איינציג האפען און שטרעבען
אין בית המקדש פֿריי דיא תורה ליינען
פאר שמחה וואלט איך מיר געקענט אויסוויינען
איך האף אז ישׂראליק וועט דאס נאך דערלעבען
קאטש מען טרייבט א. ו. וו.

פערוואַנדלונג. (עמק האַרזים).

(אמבראזיע, רובין).

אמבראזיע: גוט יום טוב, רובין, געה איין שווער אריין און פֿערייטע אַלעם פֿאַר (אב).

(סעבאסטיאן).

סעבאסטיאן: (אומארמט אמבראזיע) פֿריעדען צו דיר אַלטער גוטער פֿריינד, וואָ וואָרסטו דאָ פֿערקליידעט, דאָרט אַדער דאָ?

אמבראזיע: דאָרט האָבען מיינע קליידער פֿערפֿאַרענען וואָס איך בין, דאָ אָבער זאָגען דיר מיינע קליידער, וואָס אונזער איך בין!

סעבאסטיאן: אויך איין יודע? וויאָ פֿרייט עס מיך דאָס זאָ איין מאָן וויאָ דאָ, געהערט צו דען גלויבען מיינעם פֿאַטערס!

אמבראזיע: יונגערמאן, נישט פֿלאָס צום גלויבען דיינעם פֿאַטערס זאָגערן אויך צו דיינער פֿאַמיליע, איזט דיר געקאָנט, דאָס דיין פֿאַטער האָט געהאַט איינען ברודער?

סעבאסטיאן: וועלכען מען האָט גערופֿען דאָן פֿערנאַנדאָ דע סעוילאַ.

אמבראזיע: פֿערנאַנדאָ דע סעוילאַ וואָר מיינ פֿאַטער איך בין דיין אָנקעלס זוהן, אונזער פֿאַטער האָט אויך איינע שוועסטער געראָבט!

סעבאסטיאן: איהר נאָמען וואָר דאָנאָ בעלא!

אמבראזיע: זאָ, וואָ וואָר דיאָ פֿרוי פֿון הענריקאָ דע מענדווע וועלכער האָט דעזען פֿלאַץ געגרינדעט און וועלכער איז דער פֿאַטער פֿון דאָנאָ מאַרע!

סעבאסטיאן: מאַרע!... וואָ איזט מיינע קווינע, גאָט אים הימער, אָבער וואָ איזט זי?

אמבראזיע: זאָ, יונגערמאן, דאָ ווילסטו נישט אָנזעהן דעם יונגען ריטער וועלכער האָט ניין לעבען ריוויקירט דיר צו רעטען?

סעבאסטיאן : איז ער אויף דא? א וויא גליקליך איך וועל זיין איהם מיינע
דאנקבארקייט אויסצודרוקען.

אמבראזיע : זא? איך גלויבע דעם יונגען ריטער ווירד עס אויף אנגענעהם
זיין... באד, באד, א יונגער — גליקליך בליהענדרע יונגער. (אב).

סעבאסטיאן : אויף דעמועלדען פלאץ האב איך א מאהל מיט פערקאמונג
געשפראכען פון דיא יונדען, אונ היינט בין איך אליין א יוד!

(אמבראזיע, מרים פערקליידעט אלס ריטער).

סעבאסטיאן : (לויפט אקעגען) א יונגער פריינד דוא האסט מיך פון טוירט
גערעטעט! אונ איך... (מרים ענטקליידעט ויך) אבער מיין גאט! זאל איך

מיינע אויגען גלויבען? איז עס קיין טרוים?... דוא... מארע?...?

אמבראזיע : איך פערשטעה, קינדער, איך בין דא נעצט איגריג, נו, איך
ווער אייך נישט שטערען, איך געה אין שוהל אריין. (אב).

מרים : (בליקט אויף איהם שטאלץ) געצער, אנדערסגלייביגער! ביזט דאך נישט
מעהר וויא א יוד!

סעבאסטיאן : אה, דוא שטאלצע יודין, ביזט נישט מעהר וויא א הערצענס
געליעבטע, אבער יעצט איז אלעס פערגעסען (אומארמונג, אב).

(גראציע אויף דיא געבירגע רעד צו די איבריגע).

גראציע : זיין, זיין, בלייבט דארט, דא איז קיין וועג, דא איז איין אבגרינד
מען קען גרעכען דעם האלד (קעהרט ויך אום, קוקט) זייט רוהיג, פאמריקא
וועט דעם רעכטען וועג פינדען, — איך ווייס דא זייט איהר אלע, אהער
האט אייך אייער שלעכט שיקנאל צונאמען געפיהרט, אום איך זאל
אייך אלע אויף איין מאהל פערניכטען! איהר האסט מיך ווייל איך
בין אייער פיינד — איהר שטאלציערט מיט אייער ריינהייט, וועל איך
נאך מעהר מיינע הענד מיט בלוט בעשמוצען, ציטערט דארט! פאמ-
ריקא גראציע קומט, אונ מיט איהם אויף שארפע שווערדען (אב).

(וועהרענד מען דאווינט קלאפט מען, רובין קומט).

רובין : (געהט צו וויא מען קלאפט) ווער איזט דארט?

גראציע : (פון די קאליסען) איך, א יונגער ברידער, א פריינד!

רובין : זאג דעם סימן!

גראציע : הא... סימן... איך... האב פערגעסען!

רובין : פערגעסען! (דענקט) נוארעט, באד!

(אמבראזיען, סעבאסטיאן).

אמבראזיע : פֿרעג נאָך אַ מאַהל ווער דאָרט אַין !

רובין : זאג ווער ביזטו (אמבראזיע רעד מיט סעבאסטיאן).

גראציע : לאז מיך אַריין, איך בין איינער פון דיא פֿערשפּעטיגסטע ברויכער !

אמבראזיע : יא דאס אַין ער ! לאַזט איהם אַריין, נור איינעם.

(אמבראזיע, סעבאסטיאן שטעלען זיך פֿון ביידע זייטען, רובין לאזט אריין גראציע, שליעסט באלד דיא טהיר צו).

גראציע : (צו רובין נישט מערקענדיג די אנדערע) פֿאר וואס האַסטו צונעמאַכט

דיא טהיר ? (אפארט) דאָ ווענען נייא אַלע אונ איך אַליין !

אמבראזיע : נישט אַליין ביזטו, מיט דיר ווענען דיינע שוואַרצע טהאטען !

גראציע : אַ דער פֿערשטעלֿטער אמבראזיע, אַ האַלט, מיר ווענען פינפֿציג

מאן, איך נור מיט איין געשריי, אונ איהר ווענט אַלע פֿערלויבטן.

אמבראזיע : פינפֿציג מאַן ? (סעבאסטיאן פאקט איהם און ווארפט איהם אום).

סעבאסטיאן : דארום זאָלסט דוא צוערשט קראַפֿירען נאָך בעפֿאר דוא

וועסט געבֿען אַ געשרייא !

(אלעס ערשיינט מיט לולבים און אתרוגים — רובין שלעפט גראציעס קערפער ארויס).

אמבראזיע : יעצט מיינע ברידער, לֿכבוד דעם יו"ט שמחת תורה וועלען

מיר נאָך דא מיט דיא הקפות געהען, אונ דאן וואנדערען מיר אויס נאָך

פֿאַרטונאַל, וויא מיר וועלען ויין געשיצט פון אונזערע פֿערפֿאלגער !

(שלום דאס פעקאלע).

(פ א ר ה א נ ג.)

